

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή
Το περιοδικό που ενώνει τους πιστούς του Χριστού

Μήπως
6
1
το τρέξιμο
τεύχος του
ΤΥΧΑΡΙΟΥ;

**Ευχαριστούμε
όλους όσοι
απαντήσατε στο
αίτημά μας και
ανανεώσατε
έγκαιρα την
εγγραφή σας.**

ox!!

Στις μορφές των γραμμών μου,
απορρέει παρυσική ευημερία.

Μπορώ να αγαπήσω

«Αλλή ο Θεός δείχνει την αγάπη του για εμάς διότι, ενώ εμείς ήμασταν ακόμα αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για εμάς» (Ρωμ. 5/ε/8).

Πότε ήταν η τελευταία φορά που σταματήσαμε για να σκεφτούμε το μέγεθος της αγάπης του Θεού; Έχουμε άραγε κατανοήσει τι ακριβώς σήμαινε για τον Θεό να στείλει ως δώρο τον Ιησού στη Γη, ώστε να γίνει θυσία για τις αμαρτίες μας; Πολλοί άνθρωποι δυσκολεύονται να πιστέψουν στην αλήθεια του Ευαγγελίου, επειδή δε μπορούν να καταλάβουν για πιο λόγο ο Θεός θα έδειχνε τέτοια αγάπη σε εμάς ενώ δεν την αξίζουμε. **«Δεν είναι δίκαιο»,** ρένε, **«Γιατί ο Θεός να με αγαπά και να θέλει να με συγχωρήσει; Αυτό που μου αξίζει, είναι να πληρώσω για τις αμαρτίες μου».** Πώς απαντάμε;

Μια κατάλληλη απάντηση θα ήταν: «Ναι, αυτό που μας αξίζει είναι να πληρώσουμε εμείς για κάθε αμαρτία που μας απομακρύνει από την τέλεια αγιότητα του Θεού. Παρόλη αυτά, είτε μας αρέσει είτε όχι, και ασχέτως αν φαίνεται 'πολύ καλό για να είναι αληθινό', η αλήθεια είναι πως το χρέος έχει ήδη πληρωθεί. Δεν έχουμε τη δυνατότητα ούτε είναι στην εξουσία μας να αλλιάξουμε αυτή την αλήθεια, όσο κι αν προσπαθούμε να κερδίσουμε την αγάπη του Θεού 'ξεπληρώνοντας τις αμαρτίες μας' με διάφορα καλά έργα ή θρησκευτικές δραστηριότητες. Το μόνο που μένει, είναι, αφού δεχτούμε αυτή την τόσο σημαντική αλήθεια, ν' αφιερώσουμε τη ζωή μας στη βαθύτερη κατανόησή της, και στη γνωστοποίησή της σε όλο τον κόσμο, για τη δόξα του Θεού».

Οι συνέπειες είναι τεράστιες, καθώς έτσι μπορούμε να κοιτάξουμε πέρα από τον εαυτό μας και να μοιραστούμε αυτή την αγάπη με άλλους. Κάθε άνθρωπος επιθυμεί να είναι γνωστός, καταννητός και αποδεκτός – με μία ήξη, **αγαπητός**. Όμως κάθε προσπάθεια να καλύψουμε αυτή την ανάγκη από μόνοι μας, σύντομα μας μετατρέπει σε άκρως εγωιστές και εσωστρεφείς. Καταλήγουμε να ενεργούμε επιζημία στη ζωή και τις ενέργειες άλλων, ενώ γινόμαστε εξαρτώμενοι από ανθρώπους για να νοιώθουμε αγάπη, αποδοχή και δύναμη για να ζούμε.

Αλλή κάθε πηγή αγάπης και αποδοχής πέρα από τον Θεό, είναι άκρως αναξιόπιστη, μη επαρκής και με αβέβαιο μέλλον. Είναι ουσιαστικό λοιπόν να δεχτούμε την προσφορά της τέλει και αστείρευτης πηγής αγάπης, η οποία έχει ήδη εξασφαλιστεί για εμάς, πληρωμένη με το αίμα του Ιησού. Το έχουμε συνειδητοποιήσει πλήρως αυτό μέχρι τώρα; Ναι, έχει ΗΔΗ αγοραστεί. Και το καταπληκτικό αυτό δώρο δεν απαιτεί την πλήρη κατανόησή του από τον άνθρωπο αλλή προσφέρεται σε όσους το δεχτούν.

Γνωρίζοντας ότι αυτή η βασική μας ανάγκη έχει καλυφθεί τη στιγμή που δεχτήκαμε το Ευαγγέλιο, και καθώς συνεχίζουμε να καταβαθύνουμε όλο και περισσότερο το εκπληκτικό σχέδιο του Θεού, που σκοπό έχει να μας φέρει πάλι κοντά Του, μπορούμε πλέον να διοχετεύουμε αυτή την αγάπη και σε άλλους. **«Αγαπάμε γιατί Αυτός πρώτος μας αγάπησε»** (Α' Ιωάν. 4/δ/19). **«Επειδή μας έχει κυριεύσει η αγάπη του Χριστού, δε ζούμε πλέον για τον εαυτό μας»** (Β' Κορ. 5/ε/14-15).

Του είπα: «Αν με γνώριζες, δε θα με ήθελες, οι ουλές μου είναι κρυμμένες πίσω από τη μάσκα που φοράω.»

Μου είπε: «Παιδί μου, οι δικές μου ουλές είναι βαθύτερες, κι είναι η αγάπη μου για σένα που τις προκάλεσε.»

Με αγαπάει, με αγαπάει, τώρα μπορώ κι εγώ να αγαπήσω εσένα,

επειδή Εκείνος που με ξέρει καλύτερα απ' όλους, με αγαπάει περισσότερο απ' όλους.

Με αγαπάει, σε αγαπάει, πιάσε κι εσύ σε παρακαλώ το χέρι μου,

μπορούμε πλέον να αγαπάμε ο ένας τον άλλο, επειδή Εκείνος μας αγαπάει!

Μακάρι οι παραπάνω στίχοι να γίνουν βαθιά αντιληπτοί στο μυαλό μας, και να γνωρίσουμε καλή **«...την αγάπη του Χριστού, που ξεπερνάει κάθε ανθρώπινη γνώση»**· έτσι θα γεμίσει η ζωή μας με την πλούσια χάρη του Θεού» (Εφεσ. 3/γ/19).

Από Συνεργάτη

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ: Κιουταχείας 8, 142 31 Νέα Ιωνία

ΑΡΘΡΑ

Σελ.

- ➊ Μπορώ να αγαπήσω 2
- ➋ Ο Χριστός ως «ένδυμα» 4
- ➌ Χριστιανοί και κατάρεις... 6
- ➍ Μήπως εσύ τους υποφέρεις; . 10
- ➎ «Κατεβάρυνον τον λαόν»
(Νεεμίας 5/ε/15) 14
- ➏ Η παρούσα κρίση
Όταν η οικονομία είναι σε κρίση . . . 16
Κι έτσι έμεινα άνεργος!.... 19
Αν μείνετε χωρίς εργασία 21
- ➐ Νέο ασκί! 24
- ➑ Μετ' αυτού - Μεθ' ημών! 26
- ➒ Μετά 20 έτη... 32

ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

Σελ.

- ➊ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ 23
  - Για το κήρυγμα
- ➋ «ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ [:] » 27
  - ΤΕΛΙΚΑ ΓΙΑΤΙ ΚΗΡΥΤΤΟΥΜΕ;
  - «ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΗΜΩΝ»
  - «ΒΑΛΑΜΕ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΟΝ ΘΕΟ»
- ➌ ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ 30
  - «Να μην είναι το τελευταίο
τεύχος!!!» 31

Συστήνουμε το μπλογκ
<http://neakaipalaia.blogspot.com>

...στην οφθαλμού...
έν ριπή

ΕΤΟΣ 26 - ΤΕΥΧΟΣ 220 / ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2011

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφεσ. 6/ς/21, Κολ. 4/ς/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικλύπονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/1/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Απόφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης • Ταχυδρομική Επικοινωνία: ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8, 142 31 Ν. ΙΩΝΙΑ • Τηλεφωνική Επικοινωνία.: 210-27.73.785 • Εκτύπωση: Γ. Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα, 210-88.16.096 • «TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • 8 Kioutahias St., GR-14231 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν. Γραμ. Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET

(1) ➔ tyxikos@gmail.com

(2) ➔ editor@tyxikos.gr

www.tyxikos.gr

Αυτά που συνήθως διαφεύγουν...

Ο Χριστός ως «ένδυμα»

Αρκετές φορές γεννήθηκε η απορία: Πού βρήκε ο Χριστός τα ενδύματα που φορούσε μετά την ανάσταση και τι είδους ρούχα μπορεί να ήταν αυτά; Ίσως μελλοντικά αναφερθούμε και σ' αυτό το ζήτημα. Εδώ όμως ασχολούμαστε με τη σκέψη ότι ο Ι Δ Ι Ο Σ Ο Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Σ ΕΙΝΑΙ «ΕΝΔΥΜΑ» των πιστών. Το έχετε συλλογιστεί;

Ο Παύλος έγραψε στους Γαλάτες: «**Επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύθητε**», ή όπως το λέει το αρχαίο κείμενο «**Όσοι γαρ εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε**» (Γαλ. 3/γ/27).

Με ποια έννοια λοιπόν μπορούμε να ενδυθούμε τον Χριστό; Ή, μάλλον, σύμφωνα με αυτό το εδάφιο, ΜΕ ΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟ ΕΧΟΥΜΕ ΗΔΗ ΝΤΥΘΕΙ τον Χριστό, αφού το «**ενεδύσασθε**» είναι χρόνου αόριστου και αναφέρεται σε κάτι ΠΟΥ ΗΔΗ ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ – εάν βέβαια αυτό έχει γίνει στη ζωή κάποιου.

Αλλά πώς γίνεται να έχουμε φορέσει τον Χριστό; Τι σημαίνει ότι αφού βαπτιστήκαμε έχουμε φορέσει/ντυθεί τον Χριστό; Και τι συμβαίνει με όσους, αν και πιστεύουν, δεν έχουν βαπτιστεί;

1. ΕΝΕΔΥΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ

Η πρώτη σκέψη μάς οδηγεί πίσω στον Κήπο της Εδέμ, όπου «**έκαμε Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ και εις την γυναίκα αυτού χιτώνας δερματίνους, και ενέδυσεν αυτούς**» για να καλύψει τη σωματική τους γύμνια. Αλλά για να το κάνει αυτό ο Θεός, προφανώς χρειάστηκε να θυσιάσει κάποια ζώα, για να χρησιμοποιήσει τα δέρματά τους ως ενδύματα των Πρωτοπλάστων (Γέν. 3/γ/21).

Είναι περισσότερο από βέβαιο, ότι οι πιο πολλοί βαπτισμένοι χριστιανοί σήμερα –όχι μόνο οι τυπικοί και κατ' όνομα αλλά και εκείνοι που μελετούν τις Γραφές και αντιμετωπίζουν με κάποια σοβαρότητα τα πνευματικά πράγματα– δεν έχουν αντιληφθεί αυτό το γεγονός.

2. ΩΣ ΡΥΠΑΡΟΝ ΙΜΑΤΙΟΝ

Οι άνθρωποι συνήθως έχουμε μεγάλη ιδέα για τη δικαιοσύνη μας. Το ίδιο θέλουμε να σκέφτονται και οι άλλοι για το άτομό μας. Ακόμη και ο αρχαίος Ιώβ, ο επονομασθής «**δίκαιος**», είχε για τον εαυτό του ιδιαίτερα καλή γνώμη, που δεν αποκλείεται ως ένα βαθμό να ήταν δικαιολογημένη. Είπε: «**Εφόρουν δικαιοσύνην και ενεδυόμην την ευθύτητά μου ως επενδύτην και διάδημα**» (Ιώβ 29/κθ/14). Όμως οι φίλοι του δεν συμφώνησαν και έπαυσαν να συζητούν μαζί του «**διότι ήτο δίκαιος εις τους οφθαλμούς αυτού**» και διότι «**ο Ιώβ είπεν, Είμαι δίκαιος· και ο Θεός αφήρεσε την κρίσιν μου [=δεν μου έδωσε το δίκιο μου]**» (Ιώβ 32/λβ/1, 34/λδ/5). Με άλλα λόγια, ο Ιώβ έφτασε στο σημείο να αντιπαραθέσει τη δικαιοσύνη του απέναντι στην θεία κρίση και, παρόλο που αναγνώριζε την κυριαρχία του Θεού, αμφέβαλλε για την ορθότητα της κρίσης Του. Είχε δίκαιο ο Ιώβ;

Πριν πολλά χρόνια είχαμε δημοσιεύσει σ' αυτό το περιοδικό μια σειρά άρθρων με

τίτλο **«Το EAN του Ιώβ»**, στα οποία αναλύσαμε τη λογική που πρόβαλε ο πιστός αυτός άνθρωπος για να υποστηρίξει την ακεραιότητά του. Όμως κι αυτός ακόμη ο άνθρωπος για τον οποίο η ίδια η Βίβλος αναφέρει ότι **«ήτο άμεμπτος και ευθύς, και φοβούμενος τον Θεόν, και απεχόμενος από κακού»** (Ιώβ 1/α/1), χρειάστηκε στο τέλος –αντίθετα από τη δική του γνώμη– να παραδεχθεί την πραγματικότητα που του φανέρωσε ο Θεός και να ομολογήσει: **«Ήκουον περί σου με την ακοήν του ωτίου, αλλά τώρα ο οφθαλμός μου σε βλέπει· διά τούτο βδελύπτομαι εμαυτόν, και μετανιώ εν χρώματι και σποδώ»** (Ιώβ 42/μβ/5-6). Πόσο θυμίζει τούτη η ανταπόκριση του Ιώβ εκείνη του προφήτη Ησαΐα, όταν είχε το όραμα της δόξας του Κυρίου και φώναξε: **«Ω τάλας εγώ! διότι εχάθην· επειδή είμαι άνθρωπος ακαθάρτων χειλέων, και κατοικώ εν μέσω λαού ακαθάρτων χειλέων· επειδή οι οφθαλμοί μου είδον τον Βασιλέα, τον Κύριον των δυνάμεων»** (Ησ. 6/ς/5). Όμως ο Κύριος τακτοποίησε αυτή την ατέλεια του δούλου Του. Διαβάζουμε: **«Τότε επέτασε προς εμέ εν εκ των Σεραφεϊμ έχον εν τη χειρί αυτού άνθρακα πυρός, τον οποίον έλαβε διά της λαβίδος από του θυσιαστηρίου. Και ήγγισεν αυτόν εις το στόμα μου και είπεν, Ιδού, τούτο ήγγισε τα χείλη σου και η ανομία σου εξηλείφθη και η αμαρτία σου εκαθαρίσθη»** (Ησ. 6/ς/5-7). Έχοντας ήδη αυτή την εμπειρία, όταν αργότερα ο Ησαΐας αναφέρθηκε στην ανθρώπινη δικαιοσύνη, την περιέγραψε με τον πιο περιφρονητικό τρόπο: **«Πάντες τώνοντι εγείναμεν ως ακάθαρτον πράγμα, και πάσα η δικαιοσύνη ημών είναι ως ρυπαρόν ιμάτιον· διά τούτο επέσαμεν πάντες ως το φύλλον, και αι ανομιαί ημών αφήρπασαν ημάς ως ο άνεμος»** (Ησ. 64/ξδ/6).

Ο Θεός δεν δέχεται το ένδυμα της δικής μας δικαιοσύνης, που είναι σαν ένα

λερωμένο κουρέλι –στην πραγματικότητα δεν είναι διόλου δικαιοσύνη– αλλά μας καλύπτει με τη δικαιοσύνη του Χριστού, το αποτέλεσμα του έργου της θυσίας Του, το οποίο άρχισε με τη βάπτισή Του από τον Ιωάννη στον Ιορδάνη, όταν ο Κύριος ζήτησε να βαπτιστεί από τον Πρόδρομο, λέγοντας **«Ούτως είναι πρόπον εις ημάς να εκπληρώσωμεν πάσαν δικαιοσύνην»** (Ματθ. 3/γ/15). Τότε φορτώθηκε την αμαρτία της ανθρωπότητας και μόνο ύστερα απ' αυτό ο Ιωάννης μπόρεσε να διακηρύξει για τον Κύριο: **«Ιδού, ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου»** (Ιωάν. 1/α/29).

Μια όμορφη σχετική σκηνή βρίσκουμε στην προφητεία του Ζαχαρία όπου γίνεται λόγος για κάποιον ιερέα, που είχε ίδιο όνομα με τον Κύριό μας Ιησού, ο οποίος ήταν **«ενδεδυμένος ιμάτια ρυπαρά»** και ο Κύριος είπε: **«Αφαιρέσατε τα ιμάτια τα ρυπαρά απ' αυτού· και προς αυτόν είπεν, Ιδού, αφήρεσα από σου την ανομίαν σου και θέλω σε ενδύσει ιμάτια λαμπρά»** (Ζαχ. 3/γ/3-4). Αν και αυτή η περιγραφή αφορά ίσως συγκεκριμένο γεγονός του παρελθόντος, πολύ ωραία περιγράφει αυτό που συμβαίνει με κάθε μετανοημένο αμαρτωλό, που όπως ο Άσωτος Υιός επιστρέφει στον Πατέρα Θεό, κι Εκείνος με αγάπη αλλά και χωρίς να παραβιάζει την αιώνια δικαιοσύνη Του, μπορεί τώρα να πει: **«Φέρετε έξω την στολήν την**

πρώτην και ενδύσατε αυτόν, και δότε δακτυλίδιον εις την χείρα αυτού και υποδήματα εις τους πόδας» (Λουκ. 15/1ε/22).

3. ΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

Σε κάποιες εκκλησίες συνηθίζουν κατά τη βάπτισμα να φορούν στους νεοφώτιστους καινούργια ρούχα, συνήθως λευκά, για να συμβολίσουν εξωτερικά την αλλαγή που γίνεται μέσα τους. Όσο όμως κι αν αυτό είναι χρήσιμο ή διδακτικό, δεν αλλάζει την ουσιαστική πνευματική πραγματικότητα, ότι το νέο αυτό ένδυμα δεν έχει καμία αξία αν δεν υπάρχει εσωτερικά το ΝΤΥΣΙΜΟ μας με τον ίδιο τον ΧΡΙΣΤΟ. Γράφοντας σε πιστούς της αποστολικής εκκλησίας ο Παύλος υπενθυμίζει μία πραγματικότητα γνωστή σε αυτούς, όπως θα έπρεπε να είναι και σ' εμάς σήμερα. Όσοι έχετε βαπτιστεί στο όνομα του Χριστού «**εις άφεσιν αμαρτιών**» (Πράξ. 2/β/38), όλοι εσείς που έχετε πιστέψει στον Χριστό ως τον υποσχέμένο Μεσσία, έχετε φορέσει τον Χριστό· «**όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύθητε**» (Γαλ. 3/γ/27). Φοράω ή ντύνομαι κάποιον, υπό μία έννοια σημαίνει ότι αποδέχομαι τον χαρακτήρα του και θέλω να ενεργώ έτσι ώστε να μοιάζω σ' εκείνον.

Ενδύομαι τον Χριστό σημαίνει ταυτίζομαι με το χαρακτήρα Του, τα συναισθήματά και τα έργα Του γίνονται δικά μου. Ένας εκκλησιαστικός συγγραφέας σημείωσε: «*Αν φορέσεις τον Υιό του Θεού, και γίνεις όπως Εκείνος, έχοντας τον Υιό μέσα σου και γινόμενος όπως Εκείνος, γίνεσαι μέλος της ίδιας οικογένειας και κοινωνός της ίδιας φύσης*» (Β' Πέτρ. 1/α/4, Ιωάν. 1/α/12, Γαλ. 3/γ/26). Θεωρείται δεδομένο ότι αν κάποιος «ντυθεί» όπως κάποιος άλλος, κατά κάποιο τρόπο οικειοποιείται τις ιδιότητες εκείνου την μορφή του οποίου έχει ντυθεί. Αν κάποιος φορέσει π.χ. στολή αστυνομικού, θεωρείται από τους άλλους ως αστυνομικός και αν δεν έχει ό-

ντως αυτή την ιδιότητα, τότε αυτό αντιμετωπίζεται ως εξαπάτηση και απαγορεύεται, επειδή πρόκειται για «αντιποίηση αρχής».

Στην περίπτωση του χριστιανού πιστού, αυτό σημαίνει να αναλάβει στοιχεία του Χριστού και να ακολουθεί στα βήματά Του, σκεφτόμενος και πράττοντας όπως Εκείνος. Στην Επιστολή προς Ρωμαίους διαβάζουμε ότι «**συνετάφημεν μετ' αυτού διά του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ίνα καθώς ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών διά της δόξης του Πατρός, ούτω και ημείς περιπατήσωμεν εις νέαν ζωήν**» (Ρωμ. 6/ς/4). Έτσι μαθαίνουμε ότι, όπως Εκείνος αναστήθηκε από τους νεκρούς, έτσι κι εμείς πρέπει στο εξής, σαν αναστημένοι μαζί από τον τάφο του Χριστού, να περπατήσουμε στο δρόμο μιας καινούργιας ζωής. Αυτό ο Παύλος το εξηγεί καθαρότερα στην Ρωμ. 13/ιγ/14 όπου λέει: «**Ενδύθητε τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και μη φροντίζετε περί της σαρκός εις το να εκτελήτε τας επιθυμίας αυτής**», δηλαδή να ντυθούμε τον Κύριο και να μην αφήνουμε τον παλαιό αμαρτωλό εαυτό να μας παρασύρει στην ικανοποίηση των επιθυμιών της σάρκα, όπως συνέβαινε στην παλιά μας ζωή.

Μιλώντας εδώ για το χριστιανικό βάπτισμα, είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι η εντολή του Χριστού στους Αποστόλους δεν ήταν απλώς και μόνο να βαπτίζουν τους νέους μαθητές, αλλά επίσης να τους διδάσκουν «**να φυλάττωσι πάντα**» όσα Εκείνος παρήγγειλε (Ματθ. 28/κη/20). Αν κάποιος απλώς βαπτιζόταν στο νερό αλλά δεν φρόντιζε να διδάσκεται τις εντολές του Κυρίου και να τις τηρεί στη ζωή του, αυτός δεν είχε καμία ωφέλεια από τη συμμετοχή του στο βάπτισμα, όπως δεν ωφελήθηκε ο Μάγος Σίμων στη Σαμάρεια αλλά και εκατομμύρια βαπτισμένων σε διάφορες «χριστιανικές» εκκλησίες, που ποτέ δεν κατάλαβαν γιατί τους βάπτισαν

οι γονείς τους ή σπάνια έχουν καταλάβει γιατί ζήτησαν οι ίδιοι να βαπτιστούν όταν ομολόγησαν πίστη στον Χριστό. Γι' αυτό δυστυχώς ζούμε σε έναν χριστιανικό κόσμο που δεν έχει καμία σχέση με τον Χριστό και τη ζωή Του, με όλες τις δυσάρεστες συνέπειες σε άτομα, οικογένειες και τις κοινωνίες μας.

4. ΜΕ ΕΦΟΡΕΣΕΝ ΕΠΕΝΔΥΜΑ

Ο άνθρωπος που έλαβε αυτή την ευλογημένη εμπειρία, μπορεί στη συνέχεια να έρθει στη δεύτερη σκέψη, που πηγάζει από την προφητεία του Ησαΐα που γράφει: **«Θέλω ευφρανθή τα μέγιστα επί τον Κύριον· η ψυχή μου θέλει αγαλλιασθή εις τον Θεόν μου· διότι με ενέδυσεν ιμάτιον σωτηρίας, με εφόρεσεν επένδυμα δικαιοσύνης, ως νυμφίον ευπρεπισμένον με μίτραν και ως νύμφην κεκοσμημένην με τα πολύτιμα αυτής καλλωπίσματα»** (Ησ. 61/Ξα/10).

Στην παραβολή του Άσωτου Υιού που προαναφέρθηκε, ο πατέρας καλεί το σπιτικό του: **«Ας ευφρανθώμεν, διότι ούτος ο υιός μου νεκρός ήτο και ανέζησε, και απολωλώς ήτο και ευρέθη. Και ήρχισαν να ευφραίνωνται»** (Λουκ. 15/Ιε/23-24). Σε απόλυτη αρμονία και με το ίδιο πνεύμα ο Κύριος Ιησούς περιγράφει πως το ίδιο συμβαίνει στα υπερβατικά επίπεδα: **«Ούτω, σας λέγω, χαρά γίνεται ενώπιον των αγγέλων του Θεού διά ένα αμαρτωλόν μετανοούντα»** (Λουκ. 15/Ιε/10).

Με όλα αυτά υπόψη ο Παύλος έγραφε στους Ρωμαίους: **«Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, έχομεν ειρήνην προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ελάβομεν και την είσοδον διά της πίστεως εις την χάριν ταύτην, εις την οποίαν ιστάμεθα και καυχώμεθα εις την ελπίδα της δόξης του Θεού»** (Ρωμ. 5/ε/1-2). Πόσο θαυμα-

στό το δώρο του Θεού για μας τους ανθρώπους!

5. ΘΕΟΥ ΤΟ ΔΩΡΟΝ

Πολλοί εκκλησιαστικοί δάσκαλοι προσπαθούν να παρακινήσουν τους οπαδούς τους σε κάθε προσπάθεια, ώστε να αλλάξουν οι ίδιοι τον εαυτό τους για να φαίνονται, εξωτερικά τουλάχιστον, διαφορετικοί από πριν. Αυτό είναι μόνο ένα έργο εθελοθρησκείας, που στο ταμείο του Θεού δεν έχει κανένα αντίκρισμα.

Στο αρχαίο βιβλίο του Ιώβ τίθεται η πολύ λογική ερώτηση: **«Τις δύναται να εξαγάγη καθαρόν από ακαθάρτου;»** και το ίδιο κείμενο απαντά με κατηγορηματικό τρόπο: **«Ουδείς»** (Ιώβ 14/Ιδ/4). Ο Παύλος θα το πει με δικό του τρόπο: **«Το φρόνημα της σαρκός είναι έχθρα εις τον Θεόν· επειδή εις τον νόμον του Θεού δεν υποτάσσεται· αλλ' ουδέ δύναται»** (Ρωμ. 8/η/7). Και στους Γαλάτες εξηγεί το γιατί: **«Η σαρξ επιθυμεί εναντία του Πνεύματος, το δε Πνεύμα εναντία της σαρκός· ταύτα δε αντίκεινται προς άλλα, ώστε εκείνα, τα οποία θέλετε, να μη πράττете»** (Γαλ. 5/ε/17). Όσο λοιπόν και αν προσπαθεί ο άνθρωπος από μόνος του, με σαρκικές δυνάμεις, να εκτελέσει το θέλημα του Θεού και να ζήσει σωστά ως χριστιανός, ματαιοπονεί, επειδή όπως εξηγεί ο Παύλος αλλού: **«Δεν κατοικεί εν εμοί, τουτέστιν εν τη σαρκί μου, αγαθόν· επειδή το θέλειν πάρεστιν εις εμέ, το πράττειν όμως το καλόν δεν ευρίσκω»** (Ρωμ. 7/ζ/18).

Αφού από μόνοι μας καμία αλλαγή δεν μπορούμε να παράγουμε, αυτή πρέπει να γίνει ΑΝΩΘΕΝ, όπως εξήγησε ο Κύριος στον Νικόδημο: **«Εάν τις δεν γεννηθή άνωθεν, δεν δύναται να ίδη την βασιλείαν του Θεού»** (Ιωάν. 3/γ/3). Τούτο είναι το απαράμιλλο θαύμα του έργου του Χριστού, όπου ο αμαρτωλός καλείται όχι να γίνει οπαδός κάποιας θρησκείας αλλά κοινωνός

θείων δυνάμεων που συντελούν μέσα του το θαύμα της αναγέννησης.

6. ΙΕΡΕΙΣ ΝΤΥΜΕΝΟΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ο Ψαλμωδός έγραψε προφητικά: **«Οι ιερείς σου ας ενδυθώσι δικαιοσύνην, και οι όσιοί σου ας αγάλλωνται»** (Ψαλμ. 132/ρλβ/9). Αυτό γράφτηκε βεβαίως για την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, όταν οι ιερείς έπρεπε πριν από κάθε λειτουργία τους, πάνω απ' όλα να κάνουν αδιάκοπα θυσίες για τον ίδιο τους τον εαυτό. Η προς Εβραίους Επιστολή εξηγεί: **«Πας αρχιερέυς, εξ ανθρώπων λαμβανόμενος, [...] είναι περιενδεδυμένος ασθένειαν· και διά ταύτην χρεωστεί, καθώς περί του λαού, ούτω και περί εαυτού να προσφέρη θυσίαν υπέρ αμαρτιών»** (Εβρ. 5/ε/1-3).

Οι χριστιανοί ισχυρίζονται ότι είναι οι σημερινοί **«ιερείς και βασιλείς»**, που συμμετέχουν στην ιεροσύνη των πιστών, όμως έχει τούτος ο λόγος περιεχόμενο; Είναι αληθινά ντυμένοι με δικαιοσύνη οι σημερινοί «ιερείς» του Κυρίου – όλοι αυτοί που ισχυρίζονται ότι ανήκουν σ' αυτή την έντιμη τάξη; Κάποια φορά ο Κύριος Ιησούς είπε στους μαθητές Του: **«Σας λέγω ότι εάν μη περισσεύση η δικαιοσύνη σας πλειότερον της των γραμματέων και Φαρισαίων, δεν θέλετε εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών»** (Ματθ. 5/ε/20). Πόσο αυτός ο λόγος έχει σχέση με τη «φτηνή χάρη» που διαφημίζουν πολλοί σημερινοί ποιμένες και οι ακόλουθοί τους, είναι αντικείμενο διερεύνησης. Αν όμως θέλουμε να εισέλθουμε στην Βασιλεία των Ουρανών (όπως και αν καταλαβαίνετε αυτό τον όρο), απαραίτητη προϋπόθεση από Κυρίου είναι η περίσσεια δικαιοσύνης στη ζωή μας.

Μπορεί όμως να ισχυριστεί εύλογα κάποιος: Αφού ο Χριστός **«εγενήθη εις ημάς σοφία από Θεού, δικαιοσύνη τε και αγιασμός και απολύτρωση»** (Α' Κορ.

1/α/30), γιατί να ενδιαφερόμαστε να δείξουμε δική μας δικαιοσύνη; Σωστή, όμως και λάθος συνάμα, αυτή η σκέψη, επειδή όντως δεν είναι η ανθρώπινη δικαιοσύνη που λειτουργεί στη ζωή του πιστού, όμως καλούμαστε να είναι τα μέλη μας όχι **«όπλα αδικίας εις την αμαρτίαν»**, αλλά **«όπλα δικαιοσύνης εις τον Θεόν»** (Ρωμ. 6/ς/13).

Εξυπακούεται, λοιπόν, ότι η δικαιοσύνη του Θεού δεν μπορεί να φανερωθεί αυτομάτως στη ζωή των πιστών· χρειάζεται εμείς να μη λησμονούμε ότι **«τα σώματά μας είναι μέλη του Χριστού»** (Α' Κορ. 6/ς/15) και να διαθέτουμε τον εαυτό μας ως σκεύος τίμιας χρήσης. Κάθε φορά που τα μέλη μας συμμετέχουν σε κάποια πράξη, αυτό φανερώνει και τίνος μέλη είναι· όπως στο παράδειγμα που αναφέρει ο Παύλος και όπου τα μέλη μας (που θεωρητικά πρέπει να είναι μέλη Χριστού) μπορεί να καταντήσουν **«μέλη πόρνης»**. **«Μη γένοιτο»!**

7. ΕΝΕΔΥΘΗΤΕ Ή ΕΝΔΥΘΗΤΕ;

Μέχρι τώρα διαβάσαμε και συζητήσαμε ότι ο χριστιανός κατά τη βάπτισή του ΕΝΔΥΘΗΚΕ τον Χριστό, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι αυτή η «ένδυση» είναι μόνιμη και αμετάτρεπτη. Δεν ακολουθεί τον πιστό μηχανικά ή μαγικά, συνεχώς και αμετάβλητα. Γι' αυτό σε άλλες Επιστολές παραινλούμαστε: **«Ενδύθητε τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και μη φροντίζετε περί της σαρκός εις το να εκτελήτε τας επιθυμίας αυτής»** (Ρωμ. 13/ιγ/14) και **«Σταθήτε περιεζωσμένοι την οσφύν σας με αλήθειαν και ενδεδυμένοι τον θώρακα της δικαιοσύνης»** (Εφεσ. 6/ς/14). Αυτοί που καλούνται να ΕΝΔΥΘΟΥΝ εδώ τον Χριστόν, δεν είναι άλλοι από τους δικούς Του πιστούς, και είναι αυτοί που καλούνται να είναι ντυμένοι με τον θώρακα της δικαιοσύνης.

Θα λέγαμε πως, με τον ίδιο τρόπο που κάθε πρωί φορούμε ξανά τα ρούχα μας,

έτσι και κάθε πρωί θα πρέπει να θυμόμαστε να ντυθούμε ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ, όπως επίσης να αναλαμβάνουμε και να φορούμε την πανοπλία του Θεού (Εφεσ. 6/ς/11) για να μπορέσουμε να αντισταθούμε στην ώρα της σατανικής επίθεσης και να μείνουμε σταθεροί στη θέση που μας έταξε ο Κύριος, ο ουράνιος στρατολόγος.

8. ΠΡΟΗΓΕΙΤΑΙ ΑΠΕΚΔΥΣΗ

Για να γίνει όμως η ένδυσή μας με τον Χριστό, πρέπει πρώτα να γίνει η απέκδυσή μας από τον παλαιό άνθρωπο της σάρκας. Όταν ο Παύλος έγραψε «Να ενδυθώτε τον νέον άνθρωπον», προηγουμένως είχε πει: «Να απεκδυθήτε τον παλαιόν άνθρωπον τον κατά την προτέραν διαγωγήν, τον φθειρόμενον κατά τας απαιηλάς επιθυμίας, και να ανανεώνησθε εις το πνεύμα του νοός σας και να ενδυθήτε τον νέον άνθρωπον, τον κτισθέντα κατά Θεόν εν δικαιοσύνη και οσιότητι της αληθείας» (Εφεσ. 4/δ/21-24). Άρα δεν υπάρχει κάτι δικό μας, πάνω από το οποίο θα προσθέσουμε τον Χριστό, αλλά μάλλον πρέπει να φύγει κάθε τι από εμάς, ώστε να μείνει ΜΟΝΟ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ.

Στην Επιστολή προς Κολοσσαείς επίσης διαβάζουμε: «Ενεδύθητε τον νέον, τον ανακαινιζόμενον εις επίγνωσιν κατά την εικόνα του κτίσαντος αυτόν, όπου [...] τα πάντα και εν πάσιν είναι ο Χριστός» και θα προσθέσει: «ενδύθητε [ντυθείτε] λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού άγιοι και ηγαπημένοι, σπλάγχνα οικτιρμών, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην,

πραότητα, μακροθυμίαν, υποφέροντες αλλήλους και συγχωρούντες εις αλλήλους, εάν τις έχη παράπονον κατά τινος· καθώς και ο Χριστός συνεχώρησεν εις εσάς, ούτω και σεις· και εν πάσι τούτοις ενδύθητε [ντυθείτε] την αγάπην, ήτις είναι σύνδεσμος της τελειότητος. Και η ειρήνη του Θεού ας βασιλεύη εν ταις καρδίαις υμών, εις την οποίαν και προσεκληθήτε εις εν σώμα· και γίνεσθε ευγνώμονες» (Κολ. 3/γ/10-15).¹

Είναι αυτό που με άλλα λόγια τονίζει: «Σας παρακαλώ εγώ ο δέσμιος εν Κυρίω να περιπατήσητε αξίως της προσκλήσεως, καθ' ην προσεκληθήτε» και «να περιπατήσητε αξίως του Κυρίου, ευαρεστούντες κατά πάντα, καρποφορούντες εις παν έργον αγαθόν και αυξανόμενοι εις την επίγνωσιν του Θεού» (Εφεσ. 4/α/1, Κολ. 1/α/10).

Ο Παύλος γνώριζε πολύ καλά τι έγραφε. Το ερώτημα είναι πόσο εμείς γνωρίζουμε αυτές τις προτροπές και παρακλήσεις, και πόσο ενδιαφερόμαστε για να συμβαίνουν στη ζωή μας. ❶

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Είναι πολύ ενδιαφέρον εδώ να προσέξουμε πώς τοποθετούνται τα σχετικά ρήματα στο αρχαίο κείμενο, όπου πρώτα λέει αποθέσθε, ύστερα απεκδησάμενοι και μετά προσθέτει το ενδυσάμενοι (τα δύο τελευταία είναι μετοχές αορίστου μέσης φωνής), που σημαίνει: Έχοντας πρώτα απεκδυθεί, τώρα προχωρήστε και στο να ενδυθείτε.

* Με βάση όσα αναπτύχθηκαν σ' αυτό το άρθρο, μπορούμε να καταλάβουμε πιο σωστά τη σημασία του ρήματος «ενδύω» και στη φράση που αναφέρθηκε από τον Χριστό, όταν υποσχέθηκε την βάπτισμα της Εκκλησίας με Άγιο Πνεύμα, λέγοντας: «Ιδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· σεις δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἐωσὺ ἐνδύθητε δύναντι ἐξ ὕψους» (Λουκ. 24/κδ/49), αλλά και φράσεις του Παύλου, όπως «Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθῇ αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθῇ ἀθανασίαν» (Α' Κορ. 15/ιε/53), που αναφέρεται στο ένδοξο σώμα που θα λάβουν οι πιστοί κατά την ανάσταση. ❶

Ο Θεός τα ξέρει όλα...

Μήπως εσύ τους υποφέρεις;

«Εξεύρω τα έργα σου και τον κόπον σου και την υπομονήν σου, και ότι δεν δύνασαι να υποφέρης τους κακούς, και εδοκίμασας τους λέγοντας ότι είναι απόστολοι, και δεν είναι, και εύρες αυτούς ψευδείς»

(Αποκ. 2/β/2)

Όχι σπάνια κάποιοι "ελέγχουν" τον «ΤΥΧΙΚΟ» επειδή κατά διαστήματα αναφέρεται σε πρόσωπα και καταστάσεις που, αν και παρουσιάζονται ως "χριστιανικά", στην ουσία αποδεικνύονται οτιδήποτε άλλο...

Τον κατακρίνουν επειδή μ' αυτό που κάνει γίνεται ΚΡΙΤΙΚΟΣ ή ακόμη χειρότερα, όπως λένε, ΚΑΤΑ-ΚΡΙΤΙΚΟΣ σε βάρος ανθρώπων που επικαλούνται ότι είναι δούλοι του Θεού.

Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα για κάποιον άνθρωπο και μάλιστα υπηρέτη του Θεού, να αισθάνεται ότι οι άλλοι θεωρούν πως βαδίζει σε λάθος δρόμο και πως όσα κάνει δεν είναι σωστά.

Χρειάστηκε αρκετές φορές να εξηγήσουμε σε αναγνώστες μας, γνωστούς και άγνωστους, ότι αυτό που κάνουμε όχι μόνο δεν είναι λάθος αλλά είναι και ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΟ. Είναι κάτι που κανονικά όλοι θα έπρεπε να κάνουν πριν ανοίξουν τις καρδιές και τα πορτοφόλια τους σε ποικίλες και πολυώνυμες διακονίες ή πρόσωπα που είτε παρουσιάζονται ως διάπτοντες αστέρες είτε θεμελιώνουν καταστάσεις (εκκλησίες, οργανώσεις κ.λπ.), που εν ονόματι δήθεν του Χριστού πράττουν και διδάσκουν διάφορα, τα οποία πόρρω απέ-

χουν από την υγιαίνουσα βιβλική διδασκαλία.

Όμως εν προκειμένω το ερώτημα είναι κατά πόσον ο «ΤΥΧΙΚΟΣ» κάνει καλώς ή κακώς αναφερόμενος σ' αυτούς και τα έργα τους.

Απαντώντας σε όλα αυτά, παραθέτουμε και υπογραμμίζουμε το χωρίο της επικεφαλίδας μας, το οποίο –αν και είναι γνωστό– συνήθως χρησιμοποιείται μόνο για το πρώτο μέρος του (**Εξεύρω τα έργα σου και τον κόπον σου και την υπομονήν σου**), ενώ το δεύτερο μέρος (**και ότι δεν δύνασαι να υποφέρης τους κακούς, και εδοκίμασας τους λέγοντας ότι είναι απόστολοι, και δεν είναι, και εύρες αυτούς ψευδείς**) μένει στη σκιά και την αφάνεια.

Απευθυνόμενοι στην αγάπη σας, παρακαλούμε να δείτε ξανά, με περισσότερη προσοχή αυτή τη φορά, ποια είναι η σημασία τούτων των λόγων που αποδίδονται στον Κύριο Ιησού Χριστό.

Για διευκόλυνσή μας, παραθέτουμε εδώ το ίδιο κείμενο από νεότερες μεταφράσεις,

• «Ξέρω πως δεν μπορείς να ανεχτείς τους κακούς· αυτούς που λένε πως είναι τάχα απόστολοι χωρίς να είναι· τους δοκίμασες και τους βρήκες κίβδηλους». – ΝΔΜ

• «δεν μπορείς να ανεχθείς τους κακούς. Και πράγματι δοκίμασες εκείνους που ισχυρίζονται πως είναι απόστολοι, ενώ δεν είναι, και το διαπίστωσες πως δεν είναι γνήσιοι!» – ΛΟΓΟΣ

• «δε δύνασαι να βαστάξεις κακούς, και δοκίμασες αυτούς που λένε τους εαυτούς τους αποστόλους, αλλά δεν είναι και τους βρήκες ψεύτικους». – ΒΙΒΛΟΣ

• «χάρης εις την ηθικήν σου ευαισθησίαν δεν ημπορείς να ανέχεσαι τους κακούς. Και δι' αυτό ηρεύνησες με προσοχήν και εδοκίμασες εκείνους, που λέγουν τους εαυτούς των αποστόλους χωρίς να είναι, και τους ευρήκες ψευδείς». – ΚΟΛΙΤΣΑΡΑΣ

Οι πληροφορίες που λαβαίνουμε από αυτό το μήνυμα, προς τον άγγελο της εκκλησίας της Εφέσου, είναι σαφείς:

1. Δεν μπορούσε να ανεχθεί τους ΚΑΚΟΥΣ.

(Καταλαβαίνεις πως όποιος τους ανέχεται δεν είναι αρεστός στον Κύριο;)

2. Αυτοί οι ΚΑΚΟΙ ήταν άνθρωποι που ισχυρίζονταν για τον εαυτό τους ότι ήταν «απόστολοι».

(Πόσους τέτοιους ξέρεις/αντιλαμβάνεσαι να κινούνται γύρω σου; Μήπως πρέπει να κοιτάξεις καλύτερα;)

3. Απέναντι σ' αυτό τον ισχυρισμό τους, τους δοκίμασε.

(Εσύ ενδιαφέρεσαι να αφαιρέσεις το ένδυμα προβάτου από τους λύκους που παρουσιάζονται ως πρόβατα;)

4. Η δοκιμή απέδειξε ότι δεν ήταν αληθινοί «απόστολοι» αλλά ΨΕΥΔΕΙΣ.

(Έχεις κάνει το χρέος σου απέναντι σε τέτοιους ζωντανούς κινδύνους στην εκκλησία σου;)

Πώς αντιμετώπισε αυτή τη διαδικασία ο Κύριος; Μήπως μάλωσε τον δούλο Του γι' αυτό που έκανε; **Όχι μόνο δεν τον μάλωσε, αλλά αντίθετα τον επαίνεσε!**

Και τον επαίνεσε για τους εξής δύο λόγους:

(α) Επειδή ακριβώς έκανε τον αναγκαίο έλεγχο για να δοκιμάσει, δηλαδή να ελέγξει και να αποδείξει τη γνησιότητα ή

μη, όλων εκείνων που **έλεγαν** ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ, και

(β) Επειδή διερεύνησε, ανακάλυψε και αποκάλυψε την πραγματικότητα, ότι δηλαδή **δεν ήταν αληθινοί** απόστολοι αλλά ΨΕΥΔΕΙΣ.

Στη σημερινή εποχή όλοι εκείνοι που ακολουθούν τα βήματα αυτού του δούλου του Θεού, δηλαδή ελέγχουν και διακρίνουν τα λεγόμενα και τα έργα καθενός που στέκεται μέσα στην εκκλησία και λέει ότι είναι "απόστολος" ή "χαρισματούχος" ή "πνευματικός" (Α' Κορ. 14/ιδ/29), συνήθως κατηγορούνται και παραμερίζονται, επειδή τάχα δεν είναι διακριτικοί, ευγενείς και καλόπιστοι αλλά μάλλον καχύποπτοι, σκληροί, απότομοι, θρασείς...

Όμως αυτοί δεν κάνουν άλλο παρά εκείνο που πρόσταξε ο Παύλος στον Τίτο και όλους τους υπεύθυνους για την υγεία της εκκλησίας, που είναι **«έλεγε αυτοούς αποτόμως, διά να υγιαίνωσιν εν τη πίστει»** (Τίτ. 1/α/13-14).

Αλλά συμβαίνει, δυστυχώς όχι σπάνια, αυτοί οι άνθρωποι να μην είναι από το απλό εκκλησίασμα, αλλά να έχουν καταφέρει να αναρριχηθούν σε διάφορα αξιώματα, είτε επειδή κάποιοι τους

προώθησαν είτε επειδή το κατάφεραν με στοχευμένες τους προσπάθειες.

Πώς μπορεί όμως να είναι κάποιος ασφαλής όταν χρειαστεί να «ελέγξει» άλλους, κατά πόσον είναι γνήσιοι υπηρέτες του Χριστού; Δεν είναι επικίνδυνο να πέσει σε κατάκριση, σε αδικία, σε καταφρόνηση του σώματος του Κυρίου;

Βεβαίως και υπάρχει τέτοιος κίνδυνος για κάποιον νήπιο ή ακατάρτιστο πιστό, γι' αυτό και ο Ιάκωβος συνιστά **«Μη γίνεσθε πολλοί διδάσκαλοι, αδελφοί μου, εξεύροντες ότι μεγαλητέραν κατάκρισιν θέλομεν λάβει»** (Ιακ. 3/γ/1). Αυτός ο λόγος όμως, δεν είναι ικανός να ανατρέψει την πραγματικότητα ότι **«αυτός έδωκεν άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας, άλλους δε ευαγγελιστάς, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους»** (Εφεσ. 4/δ/11).

Δεν θα έδινε ποτέ ο Θεός στην εκκλησία Του κάτι που θα την έβλαπτε. Ασφαλώς όχι! Το πρόβλημα γεννιέται όταν ο καθένας από μόνος του ανακηρύσσεται δάσκαλος ή απόστολος κ.λπ. Και είναι ακριβώς σ' αυτό που αναφέρεται η επιστολή στον άγγελο της εκκλησίας της Εφέσου, που εξετάζουμε εδώ.

Μιλάμε για όλους εκείνους που ξαφνικά εμφανίζονται στη χώρα μας προερχόμενοι συνήθως εκ του εξωτερικού, ως δήθεν χαρισματούχοι, δήθεν θαυματουργοί, δήθεν θεραπευτές, δήθεν “μεγάλοι δάσκαλοι”, και εισβάλλουν στα εκκλησιάσματα, ενσπεύροντας “καινά δαιμόνια” –αλλά όχι “κενά”–, υποσχόμενοι όλα όσα μέχρι σήμερα ο λαός του Θεού τάχα δεν γνώριζε και δεν διδάχθηκε, και μάλιστα με την αναίδεια πως μόλις τώρα αποκαλύπτεται η “αλήθεια” στους Έλληνες, που είχαν παραμείνει επί αιώνες στο σκοτάδι της “άγνοιας” επειδή μόνο τούτοι οι εισβολείς έχουν την “γνώση”...[*]

Και τι να πούμε για τις ατέλειωτες διασπάσεις –ιδιαίτερα στο χώρο των Πεντηκοστιανών και των Παλαισημερολογιτών– όπου ο πάσα ένας νομίζει πως είναι χαρισματούχος και εντεταλμένος για “μεγαλόσχημες” αποστολές και διακονίες;;;

Ας θυμηθούμε απλά εκείνο που ο Παύλος επεσήμανε στον Τιμόθεο: **«Την παρακαταθήκην φύλαξον, αποστρεφόμενος τας βεβήλους ματαιολογίας και τας αντιλογίας της ψευδωνύμου γνώσεως, την οποίαν τινές επαγγελόμενοι επλανήθησαν κατά την πίστιν»** (Α' Τιμ. 6/ς/20-21).

✱ Μία επισήμανση, προς ορισμένους που συνήθως “μας παρεξηγούν”.
Το πρόβλημά μας δεν είναι με τους ξενόφερτους ανθρώπους, αλλά με τις ξενόφερτες νοοτροπίες και, κυρίως, ψευδοδιδασκαλίες.

Και ξενόγλωσσα βιβλία (σχολιολόγια, λεξικά κ.λπ.) και περιοδικά μελετούμε, και σ' αυτές τις σελίδες έχουμε παραθέσει μεταφράσεις, και αλλοδαπούς φίλους και πνευματικούς αδελφούς έχουμε.

Από αυτό το σημείο, όμως, μέχρι να αποδέχεται κανείς κάθε είδους εισαγόμενη διδασκαλία και πρακτική, ως δήθεν ανώτερη, καλύτερη, αποτελεσματικότερη κ.ο.κ., τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά και ο προβληματισμός λίαν δικαιολογημένος.

Όλα για τις γυναίκες

Τα εικονιζόμενα τρία βιβλία αποτελούν την αποθησαύριση όλων των γυναικείων άρθρων που δημοσιεύθηκαν στον «ΤΥΧΙΚΟ» στα προηγούμενα 25 χρόνια, και τα οποία ο εκδοτικός οίκος «ΑΝΩΓΕΙΟ» είχε την πρωτοβουλία να παρουσιάσει ως αυτόνομα βιβλία.

1. Το βιβλίο «**ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΕΛΕΙΑ**» κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το 1991 σε 2000 αντίτυπα, τα οποία είχαν εξαντληθεί πριν από πολλά χρόνια, όταν πολλές από τις σημερινές αναγνώστριές δεν είχαν καν γεννηθεί. Ύστερα από παράκληση πολλών ανατυπώνεται σε 2η έκδοση.

2. Το βιβλίο «**ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ**» περιέχει τα άρθρα δύο δεκαετιών. Και σ' αυτό όπως και στο προηγούμενο βιβλίο καταγράφονται σκέψεις και παρατηρήσεις για την καθημερινή ζωή της σύγχρονης Χριστιανής γυναίκας στα πλαίσια των δύσκολων καιρών που ζούμε.

3. Το βιβλίο «**ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ [ΓΥΝΑΙΚΕΣ]**», περιέχει επίσης κείμενα που δημοσιεύθηκαν για γυναίκες, γραμμένα όμως από άλλους συγγραφείς (τα περισσότερα μεταφρασμένα από τα αγγλικά), και για τα οποία η συνεργάτιδά μας είχε την επιμέλεια επιλογής και προσαρμογής στα ελληνικά δεδομένα.

Για παραγγελίες στο Βιβλιοπωλείο ΑΝΩΓΕΙΟ.
Αβέρωφ 13, Αθήνα, Τηλ.: 210.82.31.328

ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Υπάρχει η σκέψη κάτω από τον γενικό τίτλο «**ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ**» να εκδοθούν στη συνέχεια και άλλες ομάδες κειμένων που παρουσιάστηκαν στον «Τ» με σχετικές θεματολογίες, όπως π.χ. ΒΙΒΛΟΣ, ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ, ΕΡΓΑΣΙΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΣΧΑΤΟΛΟΓΙΑ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ κ.λπ.

Είναι στην πρόθεση του εκδότη η ενδιαφέρουσα ύλη που μέχρι σήμερα σωρεύτηκε στα υπέρ 200 τεύχη του «Τ», να γίνει διαθέσιμη και να διαβαστεί από πολλούς περισσότερους.

Η υλοποίηση αυτής της ιδέας, βέβαια, θα εξαρτηθεί και από το ενδιαφέρον που θα δείξουν οι αναγνώστες.

Διά πολλών μαρτύρων...

"Κατεβάρυνον τον λαόν" (Νεεμίας 5/ε/15)

**Από την εφημερίδα «Η Εφημεριδούλα μας» (Ιαν. 2011) αντιγράφουμε το κείμενο που ακολουθεί για τις μεγάλες αλήθειες που λέει. Τα σχόλια είναι δικά σας. **

Ο Ιωάννης Καποδίστριας, πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος, [έγραψε] προς την Δ' Εθνοσυνέλευση:

«Ελπίζω ότι όσοι εξ υμών συμμετάσχουν εις την Κυβέρνησιν θέλουν γνωρίσει μετ' εμού ότι εις τας παρούσας περιστάσεις, όσοι ευρίσκονται εις δημόσια υπουργήματα δεν είναι δυνατόν να λαμβάνουν μισθούς αναλόγως με τον βαθμόν του υψηλού υπουργήματός των και με τας εκδουλεύσεις των, αλλ' ότι οι μισθοί ούτοι πρέπει να αναλογούν (ακριβώς με τα χρηματικά μέσα, τα Οποία έχει η Κυβέρνησις εις την εξουσίαν της...

Εφ' όσον τα Ιδιαίτερα εισοδήματά μου αρκούν διά να ζήσω, αρνούμαι να εγγίσω μέχρι και του οβολού τα δημόσια χρήματα, ενώ ευρισκόμεθα εις το μέσον ερείπτων και (ανθρώπων βυθισμένων εις εσχάτην πενίαν.»

Φυσικά, δολοφονήθηκε!

Μελαγχολία και πικρία, ου μόνον, αλλά και οργή και αγανάκτηση σε μερικούς, προκαλεί η κατάντια των έσχατων (επιθετικός προσδιορισμός που έχει μάλλον αξιακή σημασία, παρά χρονική) κυβερνητών της Ελλάδος, συγκρινόμενη με τη στάση του πρώτου κυβερνήτη της. Ο μέγας πατριώτης Ιωάννης Καποδίστριας

με το προσωπικό του παράδειγμα θα μπορούσε να σταθεί πηγή έμπνευσης σε όλους τους μετέπειτα Έλληνες που άσκησαν δημόσια εξουσία. Αυτοί όμως, όχι μόνο δεν ακολούθησαν το λαμπρό παράδειγμά του, αλλά έφτασαν στο αντίθετο άκρο και θεώρησαν την άσκηση δημοσίων αξιωμάτων ως ευκαιρία άνομου προσωπικού πλουτισμού.

Ο Καποδίστριας κλήθηκε να οικοδομήσει το νεοσύστατο Ελληνικό κράτος, μετά την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό. Ο Νεεμίας κλήθηκε να ανοικοδομήσει τα τείχη της Ιερουσαλήμ, μετά την επάνοδο μέρους του λαού Ισραήλ από την αιχμαλωσία. Είναι αξιοσημείωτος ο τρόπος που αντιμετωπίζει ο άνθρωπος του Θεού το θέμα των προσωπικών ωφελημάτων από την άσκηση εξουσίας (Νεεμίας 5/ε/14-19).

«Αφ' ης δε ημέρας προσετάχην να είμαι κυβερνήτης αυτών εν τη γη Ιούδα, από του εικοστού έτους έως του τριακοστού δευτέρου έτους Αρταξέρξου του βασιλέως, δώδεκα έτη, εγώ και οι αδελφοί μου δεν εφάγομεν τον άρτον του κυβερνήτου». Ούτε ο Νεεμίας απόλαυσε τα νόμιμα προνόμια του κυβερνήτη, πολύ περισσότερο, δεν επέτρεψε στους αδελφούς του να ωφεληθούν από τη θέση του. Σε αντίθεση με τον νεποτισμό (οικο-

γενειοκρατία) των έσχατων κυβερνητών μας, των οποίων η πολιτική διορισμού συγγενών σε "επικερδείς" θέσεις εντός του κρατικού μηχανισμού είναι παροιμιώδης.

«Οι πρότεροι όμως κυβερνήται, οι προ εμού, κατεβάρυνον τον λαόν, και ελάμβανον παρ' αυτών άρτον και οίνον, εκτός τεσσαράκοντα σίκλων αργυρίου. Έπι και οι δούλοι αυτών εξουσίαζον τον λαόν· αλλ' εγώ δεν έκαμνον ούτω, φοβούμενος τον Θεόν». Οι προηγούμενοι κυβερνήτες, εκτός από τους σαράντα σίκλους αργυρίου που έπαιρναν φορολογώντας το λαό, δεν ντρέπονταν να παίρνουν από αυτόν ακόμα και ψωμί και κρασί, μικρής αξίας είδη καθημερινής κατανάλωσης και χρήσης, τα οποία σήμερα θα μπορούσαν να είναι ηλεκτρικές οικιακές συσκευές γερμανικής τεχνολογίας από πολυπράγμονα πολυεθνική. Ακόμα και οι δούλοι των αξιωματούχων, υπηρετικό προσωπικό και λοιποί παρατρεχάμενοι, ασκούσαν καταπιεστική εξουσία στο λαό. Τι ήταν αυτό που έκανε τη διαφορά και ξεχώριζε το Νεεμία από τους υπόλοιπους; Ο φόβος προς τον Θεό.

«Και μάλιστα ενισχύθην εις το έργον τούτου του τείχους, και αγρόν δεν ηγοράσαμεν· και πάντες οι δούλοι μου ήσαν συνηγμένοι εκεί εις το έργον». Όχι μόνο δεν κοίταξε να επωφεληθεί αγοράζοντας ακίνητα, αλλά ακόμα και το προσωπικό που είχε στη δούλεψή του το αφιέρωσε στην κοινή υπόθεση.

«Ήσαν έπι εις την τράπεζάν μου εκατόν πενήκοντα άνδρες εκ των Ιουδαίων και των προεστώτων, και οι ερχόμενοι προς ημάς εκ των εθνών των πέριξ ημών». Μάλιστα έθρεφε καθημερινά πλήθος κόσμου (μόνο οι άντρες ήταν κα-

μιά εκατοπεννηταριά), δικούς και ξένους.

«Το δε καθ' ημέραν ετοιμαζόμενον δι' εμέ ήτο εις βους και εξ εκλεκτά πρόβατα· και πτηνά ητοιμάζοντο δι' εμέ, και άπαξ εις δέκα ημέρας αφθονία από παντός είδους οίνου· και όμως δεν εξήτησα τον άρτον του κυβερνήτου· διότι η δουλεία ήτο βαρεία επί τούτον τον λαόν». Ένα βόδι και έξι αρνιά, πουλερικά, κρασιά, τα πιο εκλεκτά από τα γεννήματά του, σερβίρονταν καθημερινά στο τραπέζι του. Αυτός όμως ποτέ δεν ζήτησε ούτε καν τις νόμιμες απολαβές του κυβερνήτη, γιατί έβλεπε ότι τα βάρη του λαού ήταν δυσβάστακτα.

«Μνήσθητί μου, Θεέ μου, επ' αγαθώ, κατά πάντα όσα εγώ έκαμνον υπέρ του λαού τούτου». Όλοι οι εξουσιαστές νοιάζονται για την υστεροφημία τους. Αγώνίζονται να ξορκίσουν τις άλγεινές εντυπώσεις της πολιτικής τους και να αφήσουν στο λαό τους αγαθές αναμνήσεις. Πόσοι όμως από αυτούς μπορούν να ζητήσουν από τον Θεό να καταχωρήσει κάτω από την ένδειξη "Αγαθές Πράξεις" πάντα όσα έκαμαν υπέρ του λαού; Όχι κάποια, όχι λίγα, όχι πολλά, πλην πάντα όσα έκαμαν.

Αλλά και ο καθένας από εμάς, έχουμε την παρρησία να ζητήσουμε από τον Θεό να θυμηθεί με αγαθές αναμνήσεις πάντα όσα κάμαμε στο σύντομο πέρασμά μας από αυτή τη ζωή;

Ένα λείπει από τον δημόσιο και ιδιωτικό βίο όλων μας: Ο φόβος προς τον Θεό. Χωρίς αυτόν, κανένα σύστημα, καμία πολιτική, καμία προσπάθεια προσωπικής προόδου δεν μπορεί να ευοδωθεί. Χωρίς αυτόν, ο λαός θα εξακολουθεί να στενάζει κάτω από τα βάρη που συνθλίβουν τους ώμους του.

«Ό,τι συνέβη, τούτο πάλιν θέλει συμβή·
και δεν είναι ουδέν νέον υπό τον ήλιον...»

Η παρούσα κρίση

Πριν από 20 χρόνια (Νοέμβριος 1991) στο περιοδικό μας δημοσιεύθηκαν τα παρακάτω τρία κείμενα. Η σημερινή δυσμενής πραγματικότητα δεν είναι πρωτότυπη ούτε μοναδική. Όσοι με νηφαλιότητα παρακολουθούν τα πράγματα, γνωρίζουν καλά πως τούτος ο κόσμος κινείται ανάμεσα σε συνεχείς κύκλους ανάπτυξης και ύφεσης, όπως αυτοί που αντιμετώπισε η χώρα μας τα τελευταία χρόνια. Στην πραγματικότητα πρόκειται για ένα κακό παιχνίδι που οι πολιτικοί και οι κερδοσκόποι του κόσμου παίζουν στις πλάτες των λαών για να αυξάνουν τα κέρδη και να διαιωνίζουν την κυριαρχία τους. Αλλά και ο Θεός το αξιοποιεί για να φέρνει τους λαούς σε ταπείνωση και εκζήτηση του προσώπου Του. Παρακαλούμε λάβετε υπόψη τις χρονολογικές διαφορές και προσαρμόστε τα κείμενα στις παρούσες παγκόσμιες και ελληνικές συνθήκες.

1. Όταν η οικονομία είναι σε κρίση

Πόσο θα κρατήσει αυτή η κρίση; Τι μπορώ να κάνω για ν' αντιμετωπίσω τις ανάγκες της οικογένειάς μου στη διάρκεια αυτών των δύσκολων καιρών; ρωτούν κάποιοι δικαιολογημένα.

Πολλοί αμφιβάλλουν κατά πόσον η Αγία Γραφή είναι βιβλίο χρήσιμο στους δικούς μας καιρούς. Πώς μπορεί να βοηθήσει στη δύσκολη οικονομική μας κατάσταση; θα ρωτούσε κάποιος. Αν και είναι αλήθεια ότι κυβερνήσεις, σπουδαίοι οικονομολόγοι και άλλοι ειδικοί επιστήμονες δε μπορούν να βρουν τις λύσεις, δε θα ήταν υπερβολή να γραφτεί ότι το Βιβλίο του Θεού έχει τις απαντήσεις, ακόμη και για τις οικονομικές δυσκολίες.

Ας καταλάβουμε πρωταρχικά πως η παρούσα κρίση δεν οφείλεται στον πόλε-

μο του Περσικού Κόλπου και δεν πρόκειται να τακτοποιηθεί τώρα που ο πόλεμος αυτός έχει τελειώσει.

Η παγκόσμια οικονομία πάσχει εξαιτίας μιας μακράς περιόδου κακής καλοπέρασης. Στη δεκαετία του 1980-1990 οι κυβερνήσεις, οι επιχειρήσεις και οι οικογένειες, χρησιμοποίησαν στο έπακρο το δανεισμό χρημάτων για να εξασφαλίσουν καλοπέραση. Όπως ήταν αναμενόμενο, αυτή η φάση σπατάλης αντιστράφηκε τώρα· τα δάνεια που ξοδεύτηκαν πρέπει να επιστραφούν και η κατανάλωση να περιοριστεί.

Η οικονομική κρίση στις κυβερνήσεις

Μόνο οι κυβερνήσεις έχουν ακόμη τη δυνατότητα να παίζουν αυτό το "παιχνίδι". Όσο οι πολίτες έχουν εμπιστοσύνη

και καταθέτουν χρήματα στις Τράπεζες, το Κράτος θα καταφέρνει να κουτσοπιγαίνει. Από τη στιγμή, όμως που οι πολίτες χάσουν την εμπιστοσύνη τους και αποσύρουν τις καταθέσεις, τότε και οι κυβερνήσεις αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα.

Επίσης και στο διεθνή δανεισμό υπάρχουν όρια. Για παράδειγμα στη χώρα μας δεν είναι διατεθειμένη να δανείσει ούτε η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ). Σαν αποτέλεσμα οι φόροι αυξάνουν, το εισόδημα του λαού ελαττώνεται συνεχώς και η μία περίοδος λιτότητας διαδέχεται την άλλη.

Η οικονομική κρίση στις οικογένειες

Εδώ τα πράγματα είναι ακόμη πιο δύσκολα. Αυτό που γίνεται σήμερα -και δυστυχώς διαφημίζεται όλο και περισσότερο- το να ψωνίζει δηλαδή κανείς με πιστωτικές κάρτες, είναι από τα μεγαλύτερα λάθη που μπορεί να κάνει μια οικογένεια με περιορισμένο εισόδημα.

Σε κάθε οικονομική κρίση οι οικογένειες πρέπει αμέσως να περιορίζουν τα έξοδα τους στα απολύτως απαραίτητα. Κι αν ακόμη εσύ εξακολουθείς να εργάζεσαι, ίσως είναι σκόπιμο ν' αναβάλεις κάποια έξοδα προκειμένου να βοηθήσεις με κάποια από τα χρήματά σου άλλους που είναι σε ανάγκη.

Οι συνέπειες

Ένας σοβαρός φόβος στη διάρκεια κάθε οικονομικής κρίσης είναι η ανεργία. Αλλά και το να δουλεύεις κάτω από συνεχή φόβο να σου μειώσουν τις ώρες απασχόλησης ή να σου περιορίσουν το μισθό, δείχνει πώς η οικονομική κρίση μπορεί να επηρεάζει τον καθένα.

Αν έχεις μεγάλα χρέη και χάσεις την εργασία σου ή μειωθούν τα έσοδά σου, οι

δυνατότητες που μένουν στη διάθεσή σου είναι ελάχιστες. Καθώς είναι δύσκολο να βρεις δανειστές πρόθυμους να παρατείνουν το χρόνο του δανείου σου, το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι να περιορίσεις τα έξοδα για να ελαττώσεις το χρέος σου.

Όταν κάποιος χάσει τη δουλειά του, ο μεγαλύτερος πειρασμός είναι ν' αρχίσει να ζει με δανεικά και να χρησιμοποιεί πιστωτικές κάρτες. Βλέπετε οι ανάγκες εξακολουθούν να υπάρχουν και για τον άνεργο: ρούχα για τα παιδιά, τρόφιμα, ασφάλεια, ακόμη και τα χρήματα για ν' αγοράζει εφημερίδες ψάχνοντας για νέα δουλειά είναι μια επιπλέον δαπάνη. Όταν όμως αναγκάζεται να δανειστεί για να πληρώσει αυτά τα έξοδα, μπαίνει σ' έναν φαύλο κύκλο με καταστροφικές συνέπειες.

Αλλά κι εκείνοι που έχουν εργασία, σε περίοδο οικονομικής κρίσης, όπως αυτή που περνούμε τώρα, πρέπει ν' αναθεωρήσουν και να ελέγξουν τα έξοδά τους, και να αποφεύγουν με κάθε δύναμη το δανεισμό.

Αν η διάρκεια της κρίσης είναι μεγαλύτερη από ένα χρόνο, πολλές οικογένειες θα αντιμετωπίσουν σοβαρό πρόβλημα επιβίωσης. Σαν αποτέλεσμα ίσως πρέπει να πουλήσουν κάποια στοιχεία της περιουσίας τους, όμως υπάρχουν και άλλα πράγματα που θα μπορούσαν και πρέπει να γίνουν με σοφία. Για παράδειγμα, αν δυσκολεύεστε να πληρώσετε τις δόσεις κάποιου χρέους, είναι προτιμότερο να μιλήσετε στο δανειστή για το πρόβλημά σας – πριν αποδειχθείτε αναξιόπιστος. Αν το θέμα σας το χειρίζεται κάποιος υπάλληλος που δεν έχει την εξουσιοδότηση να σας βοηθήσει, ζητήστε να μιλήσετε με τον προϊστάμενό του. Πολλοί δανειστές θα ήταν πρόθυμοι να ξανα-

διευθετήσουν τους όρους ενός δανείου όταν ενημερωθούν σωστά και εφόσον ήμασταν καλοί πληρωτές στο παρελθόν.

Αν πάλι έχεις προσωπική επιχείρηση, τότε ο πειρασμός να ζεις με δάνεια σε βάρος της επιχείρησης είναι ακόμη μεγαλύτερος. Μεγαλώνουν τα χρέη σου, οι σχέσεις σου με τους συνεργάτες σου δοκιμάζονται και το πρόβλημα γίνεται χειρότερο.

Βοηθώντας άλλους

Σε ώρες σαν κι αυτές, οι Χριστιανοί θα βρουν πολλές ευκαιρίες να βοηθήσουν άλλους που αντιμετωπίζουν κακή οικονομική κατάσταση.

Επιπλέον, αν μας χαρακτηρίζει το πνεύμα της αποστολικής εκκλησίας, (Πράξ. 2/β/44-45) θα έχουμε άριστη μαρτυρία στην κοινωνία γύρω μας.

Σκεφτήκατε ποτέ το ενδεχόμενο να μοιραστείτε το σπίτι σας με κάποιον άλλο για οικονομικούς λόγους; Σίγουρα κάτι τέτοιο θα προκαλούσε μεγάλη αναστάτωση και δυσκολίες στην οικογένειά σας. Όμως χρειάζεται μερικές φορές να ζήσουμε σύμφωνα μ' εκείνα που λέμε ότι πιστεύουμε. Ίσως σε τέτοιες περιπτώσεις αξίζει να ξαναδιαβάσουμε στο Ευαγγέλιο κατά Ματθαίον, κεφάλαιο 25/κε, σχετικά με τη φιλοξενία και τη φροντίδα που πρέπει να δείχνουμε στους συνανθρώπους μας. Σίγουρο είναι ότι θα μας συμβούν δύο πράγματα: Το πρώτο ότι θα βρούμε δύσκολη τη συγκατοίκηση. Το δεύτερο πως, όταν με το καλό οι φιλοξενούμενοί μας μπορέσουν να ζήσουν και πάλι μόνοι τους, θα νιώσουμε έντονα την απουσία τους.

Κάποιος Χριστιανός επιχειρηματίας αντιμετώπισε την ανάγκη να απολύσει το ένα τέταρτο από τους εργάτες του. Αντί γι' αυτό προτίμησε να μεταστεγάσει τα

γραφεία του σε πιο φθηνή περιοχή, πούλησε το κτίριο και περιόρισε τις δαπάνες διοίκησης. Σαν αποτέλεσμα κατάφερε να κρατήσει όλους τους εργάτες. Με το μικρότερο κόστος που είχε τώρα, μπόρεσε να γίνει περισσότερο ανταγωνιστικός στις τιμές του και να πάρει νέες παραγγελίες, που τον ικάνωσαν και τους υπαλλήλους του να μην αφήσει άνεργους και την κρίση να ξεπεράσει.

Μερικές φορές η συμβουλή **«Εμπιστεύσου στον Θεό»** ακούγεται σαν κλισέ, όμως είναι αληθινή. Μέσα στις δυσκολίες έχουμε την καλύτερη ευκαιρία να δοκιμάσουμε πόσο στ' αλήθεια εμπιστευόμαστε τον Θεό.

Γνωστοποιείτε τις ανάγκες σας

Αν βρεθείτε σε δύσκολη οικονομική κατάσταση, κάνετε γνωστές στους συγχριστιανούς σας τις ανάγκες που αντιμετωπίζετε. Ο Θεός υπόσχεται να βοηθήσει, όμως, τις περισσότερες φορές, σ' αυτό το έργο συνεργάζεται με άλλους ανθρώπους. Μην είστε σίγουροι πως οι άλλοι οπωσδήποτε γνωρίζουν τις ανάγκες σας. Αν πάλι σας φαίνεται δύσκολο να μιλήσετε γι' αυτές, μη ξεχνάτε πως αυτό είναι σύμφωνα με το λόγο του Θεού (Β' Κορ. 8/η/14-15).

Προοπτικές

Θα ευχόμασταν να μπορούσαμε να πούμε πως τα πράγματα θα φτιάξουν γρήγορα. Δυστυχώς το μέλλον δεν φαίνεται ανθηρό. Άλλοι λαοί μάς έχουν προσπεράσει σε διάφορους τομείς. Πάντα όμως υπάρχουν σημεία που είμαστε ανταγωνιστικοί. Να είστε έτοιμοι ν' αναθεωρήσετε αρκετά πράγματα στη ζωή και στις απόψεις σας και πάνω απ' όλα ξεκολλήστε από το παρελθόν και προσεμοστείτε στη νέα πραγματικότητα. **41**

2. Κι έτσι έμεινα άνεργος!...

«**Πού εργάζεστε;**» ρώτησε η ηλικιωμένη κυρία που καθόταν δίπλα μου. «**Ε., χμ., μμ..**», τραύλισα. «**Είμαι χωρίς εργασία εδώ και λίγους μήνες**».

«Έχασε τη δουλειά του. Η γυναίκα του δουλεύει γι' αυτόν». Αυτά και άλλα παρόμοια σχόλια δεν έπαψαν ν' ακούγονται από καιρό σε καιρό όλο το χρόνο που έμεινα χωρίς εργασία. Ήμουν άνεργος. Αυτή ήταν τώρα πια η ταυτότητά μου.

Είναι αλήθεια πως η γυναίκα μου βρήκε κάποια απασχόληση κι έτσι η οικογένειά μας δε θα πεινούσε. Όμως αυτό μερικές φορές έκανε τα πράγματα ακόμη χειρότερα. Ενώ η γυναίκα μου πήγαινε να εργαστεί, εγώ έμεινα στο σπίτι να φροντίζω τα μωρά – αυτό είναι δουλειά για τη μαμά.

Η σκηνή με την ηλικιωμένη κυρία επαναλήφθηκε πολλές φορές: στην εκκλησία, στην παιδική χαρά, στα μαγαζιά. «**Πώς και βγάζετε τα παιδιά βόλτα τέτοια ώρα; Εργάζεστε τη νύχτα; Έχετε ρεπό σήμερα;**» «**Όχι! Είμαι άνεργος!**» Κάθε φορά αυτή η λέξη με πλήγωνε βαθιά σαν μαχαίρι και κάθε φορά ρωτούσα τον Θεό «**Γιατί Κύριε; Γιατί σ' εμένα;**» Γνώριζα βέβαια πως δεν ήταν από δικό μου λάθος, όμως αυτό δε βοηθούσε πολύ, ούτε μπορούσε ν' απομακρύνει κάθε σκέψη για την αποτυχία μου.

Σύντομα διαπίστωσα πως δεν ήμουν μόνος σ' αυτή τη θέση. Ανάμεσα σ' εκείνους που εκκλησιαζόμασταν στην ίδια εκκλησία υπήρχαν και άλλοι άνεργοι. Ο Νίκος, ένας μηχανικός, ήταν χωρίς εργασία περισσότερο από ένα χρόνο. Ο Γιώργος που ήταν μουσικός, φρόντιζε τα παιδιά ενώ η γυναίκα του δούλευε σαν ταμίας. Ο

Πέτρος έχασε τη δουλειά του μετά από ένα ατύχημα που επηρέασε τη μνήμη του κι ο Δημήτρης, που εργαζόταν σαν υπάλληλος γραφείου, έμεινε χωρίς δουλειά όταν πτώχευσε η επιχείρησή.

Μαζί δημιουργήσαμε μια παρέα όπου συζητώντας βρήκαμε πολλά κοινά μεταξύ μας. Όλοι είχαμε νιώσει την ταπείνωση και την αγανάκτηση που συνοδεύει την ανεργία. Όλοι είχαμε αναρωτηθεί, Πού είναι ο Θεός; Όλοι προσπαθούσαμε να βρούμε απαντήσεις και, με τον καιρό, πήραμε τις απαντήσεις του Θεού.

Μαθήματα που μάθαμε

Το πρώτο μάθημα που μάθαμε ήταν ότι, παρά τις αμφιβολίες μας, ο Θεός έμενε πιστός. «Όταν έμαθα πως θα χάσω τη δουλειά μου, αναρωτιόμουν πώς θα ζήσω, όμως ο Θεός εξακολούθησε να μου συμπαρίσταται και την άλλη μέρα και την άλλη και την άλλη», έλεγε ο Νίκος.

«Ήταν σκληρό», παραδέχεται ο Δημήτρης. «Χρειάστηκε να κάνουμε πολλές αναθεωρήσεις στον τρόπο που ζούσαμε, όμως πάντοτε ο Θεός μάς προμήθευε αρκετά για να πληρώνουμε το νοίκι και τα ψώνια μας. Η ανεργία είναι δύσκολο πράγμα. Όμως ο Θεός που προμήθευσε τα αγαθά Του στους καλούς καιρούς, είναι ο Ίδιος και στους καιρούς της δυσκολίας. Η ανεργία μάς έδειξε νέες διαστάσεις της πιστότητας του Θεού και μας βοήθησε να βρίσκουμε ικανοποίηση σε όλες τις περιστάσεις (Φιλιπ. 4/β/12).

Επίσης μάθαμε μερικά μαθήματα ταπείνωσης. Όπως συμβαίνει στους περισσότερους σύγχρονους ανθρώπους, η περηφάνια μας στηριζόταν στην επιτυχημέ-

νη μας καριέρα. «Η δουλειά μου ήταν η ζωή μου. Έβρισκα τον εαυτό μου στην καριέρα μου. Η Χριστιανική μου ιδιότητα ερχόταν δεύτερη», εξήγησε ο Γιώργος.

«Η ανεργία σύντριψε την αυτοεκτίμησή μου», ομολογεί ο Δημήτρης. «Συχνά άφηνα το επάγγελμά μου να γίνεται εμπόδιο στη χριστιανική μου πορεία. Μέχρι τότε δεν είχα συναντήσει αποτυχίες. Στο σχολείο και στο επάγγελμα όλα πήγαιναν ρολόι, όμως όλα αυτά με απομάκρυναν σταθερά απ' τον Χριστό. Σπάνια πήγαινα στην εκκλησία και είχα αρχίσει να βλέπω τη Χριστιανοσύνη με αμφιβολία. Μόνο όταν συνειδητοποίησα πως δε θα έπαιρνα άλλο μισθό, άρχισα να σκέφτομαι πάλι σοβαρά τον Θεό. Ο Κύριος χρησιμοποίησε την ανεργία για να κερδίσει πάλι την προσοχή μου. Όλοι μου έλεγαν πόσο επιτυχημένος είμαι, κι εγώ τούς πίστευα. Ξέχασα πως οι ικανότητες μου ήταν δώρα της χάρις του Θεού. Ο Κύριος με προσγείωσε όταν έχασα τη δουλειά μου».

Βέβαια δεν είναι πάντοτε η περηφάνια η αιτία. Ο Νίκος είχε πρόβλημα με την υπομονή. «Δε μπορούσα να περιμένω για τίποτα: ούτε για το γάμο μου, ούτε για την εργασία μου. Σιγά-σιγά μαθαίνω πως ο Θεός δεν ακολουθεί το δικό μου ρολόι. Μ' αυτή την περιπέτεια άρχισα να μαθαίνω την εγκάρτηση. Ποτέ δεν έμαθα να επιμένω σε κάποιο σκοπό. Ψάχνοντας να βρω δουλειά για περισσότερο από ένα χρόνο, όλα άλλαξαν. Πιστέψτε με, καθώς ταχυδρομούσα τα βιογραφικά σημειώματά το ένα μετά το άλλο η καρτερία μου δυνάμωνε».

Ανακαλύψεις

Όταν ένας ξάδελφος μου έμεινε χωρίς δουλειά, πριν μερικά χρόνια, αυτός και η οικογένειά του άρχισαν να καθαρίζουν γραφεία. Όχι μετά πολύ καιρό είχε οργα-

νώσει μια νέα σοβαρή επιχείρηση παροχής υπηρεσιών, που του πρόσφερε περισσότερα απ' όσα περίμενε. Αυτό δε σημαίνει αναγκαστικά πως ο καθένας πρέπει να γίνει ελεύθερος επαγγελματίας. Κάποιοι ίσως θεωρήσουν καλύτερο να μάθουν μια νέα τέχνη, άλλοι ίσως σκεφτούν το ενδεχόμενο ν' αφιερωθούν ολοκληρωτικά στο έργο του Θεού. Όλοι, όμως, πρέπει να είμαστε έτοιμοι να καταλάβουμε τα νέα σχέδια που ο Θεός έχει για μας.

Όπως κι εγώ, πολλοί άνθρωποι ομολογούν πως η ανεργία τούς έμαθε τη συμπαθία. Ποτέ δεν είχα νιώσει αληθινά τι συμβαίνει με τους άνεργους. Ίσως να λυπόμουν για τη δυσκολία τους, όμως δεν καταλάβαινα την αληθινή κατάστασή τους.

Αντιμετώπισα διάφορες αντιδράσεις από τους ανθρώπους, τον καιρό που ήμουν άνεργος: αδιαφορία, αμηχανία, προσποιητή συμπάθεια. Όμως μόνο ένας είχε γνήσιο ενδιαφέρον. Πάντοτε έδειχνε να καταλαβαίνει τι περνούσα, την αγωνία μου, το αίσθημα απελπισίας που με κυρίευε, την απορία μου. Προσπαθούσα να εξηγήσω πώς μπορούσε να γνωρίζει τι νιώθω; Αργότερα έμαθα ότι κι εκείνος είχε περάσει μια μεγάλη περίοδο ανεργίας πριν μερικά χρόνια.

Όταν ο Γιώργος βρήκε πάλι εργασία, έκανε το ίδιο: Αφιέρωνε αρκετό χρόνο μ' εμάς που εξακολουθούσαμε να είμαστε άνεργοι. Ίσως ένας από τους λόγους που ο Θεός επέτρεψε να περάσει από ανεργία, ήταν να τον προετοιμάσει για μια διακονία συμπάθειας και συμπαραστάσης.

Ποιος νοιάζεται;

«Όταν τελείωσα το Πολυτεχνείο», μας είπε ο Δημήτρης, «τα είχα όλα σχεδιασμέ-

να. Θα έπιανα δουλειά, θα παντρευόμουν, θα έκανα σπίτι δικό μου και οικονομίες για ν' αποσυρθώ στη σύνταξη στα 50 μου. Όλα ξεκίνησαν καλά. Βρήκα δουλειά και παντρεύτηκα, όμως γρήγορα έχασα τη δουλειά μου. Δεν ξέρω αν ποτέ αποκτήσω σπίτι κι όσο για τη σύνταξή μου στα 50, το έχω ξεχάσει. Αναρωτιέμαι αν ποτέ θα μου μείνουν οικονομίες. Όμως τώρα ξέρω πως ο Θεός έχει τον έλεγχο της κατάστασης».

Καταλαβαίνω τι θέλει να πει ο Νίκος. Κι εγώ ήθελα πάντοτε να σχεδιάζω το μέλλον, προσβλέποντας στη μέρα που θα ήμουν οικονομικά ανεξάρτητος. Είναι εύκολο να λησμονήσεις ότι ο Θεός έχει τον έλεγχο της κατάστασης και μπορεί ν' αλλάξει τα πάντα οποτεδήποτε το θελήσει.

Δεν είναι κακό να προγραμματίζεις για το μέλλον σου. Όμως συχνά μοιάζουμε στους ανθρώπους που περιγράφει ο Ιάκωβος στην επιστολή του, που λένε: «**Σήμερα ή αύριο θέλουμε υπάγει εις ταύ-**

την την πόλιν, και θέλομεν κάμει εκεί ένα χρόνον, και θέλομεν εμπορευθή και κερδήσει» (Ιακ. 4/6/13), ξεχνώντας τον Θεό.

«**Δεν εξεύρετε το μέλλον της αύριον»** συνεχίζει ο Ιάκωβος, «**διότι ποία είναι η ζωή σας; είναι τωόντι ατμός όστις φαίνεται προς ολίγον, και έπειτα αφανίζεται· αντί να λέγητε, Εάν ο Κύριος θελήσῃ, και ζήσωμεν, θέλομεν κάμει τούτο ή εκείνο»** (εδ.14-15).

Μερικοί χρειάζεται να μάθουν αυτό το μάθημα μέσω της ανεργίας.

Σήμερα ο Νίκος κι ο Δημήτρης δουλεύουν και πάλι στο επάγγελμά τους. Ο Πέτρος βρήκε μια δουλειά μερικής απασχόλησης και ο Γιώργος εξακολουθεί ακόμη να ψάχνει. Δεν ήταν εύκολο για κανένα μας, όμως όλοι ευχαριστούμε τον Θεό για όσα μας δίδαξε.

Ίσως η κουβέντα του Γιώργου τα λέει όλα: «**Δεν καταλαβαίνω το κάθε τι που συμβαίνει, όμως γνωρίζω ότι ο Θεός θα το χρησιμοποιήσει για τη δόξα Του – και το δικό μου το καλό!**»

3. Αν μείνετε χωρίς εργασία

Συχνά οι άνεργοι είναι δεμένοι με το παρελθόν τους και προσπαθούν να βρουν εργασίες ίδιες μ' εκείνες που έκαναν προηγούμενα, ακόμη και όταν αυτό δεν είναι εύκολο για διάφορους λόγους. Κάποια επαγγέλματα σιγά-σιγά περνούν στην αφάνεια. Σε τέτοιες περιπτώσεις δεν ωφελεί να μοιρολογούμε αλλά είναι καλύτερο να εξετάσουμε τις ικανότητές μας και πώς θα μπορούσαμε ν' απασχοληθούμε σε κάποιον άλλο κλάδο.

Επαγγέλματα που ποτέ δεν αντιμετώπιζον δυσκολίες είναι εκείνα που αφορούν επισκευές και ανανεώσεις. Επίσης επαγγέλματα υγείας και τροφίμων. Πρέπει να δούμε πού τα καταφέρνουμε καλύτερα και να μην αφήνουμε το παρελθόν να μας δημιουργεί προβλήματα.

Σε μια εποχή αυτοματισμών, όπως η δική μας, άτομα εκπαιδευμένα σε επαγγέλματα παροχής υπηρεσιών είναι περιζήτητα. Αν δεν το πιστεύετε, προσπαθήστε να βρείτε κάποιον να σας φτιάξει μια

βρύση, να βάλει έναν τοίχο στο σπίτι σας, να βάλει μια ταπετσαρία. Ένας καλός τρόπος για να κρίνει κανείς πια επαγγέλματα έχουν πέραση, είναι να δει τι αγοράζουν και τι ζητούν οι άνθρωποι περισσότερο.

Αν έχεις μια ικανότητα, κάποιος υπάρχει που τη χρειάζεται. Αν δεν έχεις, πρέπει να αποκτήσεις. Ο σοφός Παροιμιαστής έχει να πει: **«Είδες άνθρωπον επιτήδειον εις τα έργα αυτού; αυτός θέλει παρασταθή ενώπιον βασιλέων»** (Παρ. 22/κβ/29).

Εκπαίδευση και προετοιμασία

Ένας φίλος δυσκολεύτηκε πάρα πολύ να βρει ξανά εργασία επειδή τα πτυχία που είχε και ο μεγάλος μισθός, που έπαιρνε στην προηγούμενη εργασία του ήταν αποτρεπτικά στοιχεία για τους πιθανούς νέους εργοδότες του.

Σε μια μικρή εκκλησία κάποιος –ας τον πούμε Πέτρο– είχε μείνει άνεργος για αρκετούς μήνες. Όταν έληξε η ιατροφαρμακευτική του ασφάλιση, η σύζυγός του παρουσίασε κάποιας μορφής καρκίνο και έπρεπε να μπει σε νοσοκομείο. Τελικά αναγκάστηκε να μιλήσει για το πρόβλημα στους αδελφούς. Ένας απ' αυτούς του είπε: *«Το φέρω βαρέως που τόσον καιρό δε μας είχες εμπιστευτεί. Με κάνει να νιώθω σαν Χριστιανός Β' κατηγορίας»*. Ύστερα από λίγο ο αδελφός αυτός πληροφορούσε τον Πέτρο και τη γυναίκα του πως ένα σοβαρό ποσό είχε συγκεντρωθεί για λογαριασμό τους και μια ομάδα από α-

δελφές είχαν προθυμοποιηθεί να φροντίζουν για την οικογένεια όσο η άρρωστη θα ήταν στο νοσοκομείο και θα υπήρχε ανάγκη. Ο Θεός είχε κάποιο σχέδιο για την οικογένεια του Πέτρου, όμως έπρεπε πρώτα αυτοί να μιλήσουν στους αδελφούς για την ανάγκη τους.

Όλα είναι στα χέρια του Θεού!

Πάνω απ' όλα μη χάνετε την ελπίδα. Ο Θεός γνωρίζει τις ανάγκες σας και θ' ανταποκριθεί. Στην πραγματικότητα ήδη το έχει κάνει. Μόνο που εμείς δεν ξέρουμε το πώς και το πότε θα δούμε την έκβαση. Στο μεταξύ ο καιρός της αναμονής μπορεί να είναι για μας περίοδος αύξησης ή περίοδος αγωνίας – ανάλογα πώς θα ανταποκριθούμε.

Οι λόγοι του Ψαλμωδού είναι πάντοτε παρηγορητικοί: **«Θυσίασον εις τον Θεόν θυσίαν αινέσεως, και απόδος εις τον Ύψιστον τας ευχάς σου· και επικαλού εμέν εν ημέρα θλίψεως, θέλω σε ελευθερώνει, και θέλεις με δοξάσει»** (Ψαλμ. 50/ν/14-15). Είναι υπόσχεση του Κυρίου για μας.

Και αυτή η κρίση θα περάσει κάποτε. Η παρατήρηση των βιβλικών αρχών πάντοτε είναι χρήσιμη, ιδιαίτερα σ' αυτές τις ώρες και μας κάνει καλύτερα προετοιμασμένους για τους ερχόμενους καιρούς. Ο Παροιμιαστής θα πει γι' αυτό: **«Δίδε αφορμήν εις τον σοφόν, και θέλει γείνει σοφώτερος· δίδασκε τον δίκαιον, και θέλει αυξηνηθή εις μάθησιν»** (Παρ. 9/θ/9).

«Ταύτα πάντα εγίνοντο εις εκείνους παραδείγματα, και εγράφησαν προς νουθεσίαν ημών»

Α' Κορ. 10/ι/11

Για το κήρυγμα

Κύριε Διευθυντά,

Αναφερόμενος στο άρθρο του περασμένου τεύχους, με τίτλο «Το Κήρυγμα και η Σημασία του», αφού σας συγχαρώ για την επιλογή, ήθελα να προσθέσω κάτι που το βρίσκω σχετικό και συμπληρωματικό με όσα δημοσιεύσατε.

Κάποιος έγραψε τα εξής:

«Από όσο μπορώ να ξέρω, ο Ιησούς δεν κήρυξε κανένα κήρυγμα τριών σημείων, όπως αυτά που κάνουν σήμερα διάφοροι ιεροκήρυκες, και αν ήταν στο χέρι μου, θα τα απαγόρευα. Δεν θέλω να πω με τούτο πως όλα τα κηρύγματα τριών σημείων είναι άχρηστα, εφόσον δεν απομακρύνονται από τις υγιείς διδασκαλίες της Βίβλου.

Νομίζω όμως ότι οι ιεροκήρυκες θα έκαναν καλύτερα να μιμηθούν τον τρόπο του Ιησού, ο οποίος κήρυξε κυρίως με παραβολές. Υπάρχουν 53 από αυτές στα Ευαγγέλια και κάθε μια είναι ένα αριστούργημα στο πώς να επικοινωνήσεις με τους ακροατές. Πρέπει να χρησιμοποιήσεις μεταφορές και να πεις ιστορίες που αγγίζουν τη φαντασία. Θα έλεγα, μάλιστα, ότι υπάρχουν τρία κλειδιά σε ένα καλό κήρυγμα: μεταφορά, μεταφορά, μεταφορά.

Ένας διάσημος Σουηδός παραγωγός ταινιών, είπε, «Τα γεγονότα πηγαίνουν κατ' ευθείαν στο κεφάλι· οι ιστορίες πηγαίνουν κατ' ευθείαν στην καρδιά». Το κήρυγμα πρέπει να είναι και τα δύο.

Είναι αξιοσημείωτο ότι οι περισσότερες από τις παραβολές του Χριστού έ-

χουν λιγότερες από 200 λέξεις και γι' αυτό αξίζουν! Έλεγε τόσα πολλά λέγοντας τόσα λίγα! Δεν χώριζε "σημεία". Έλεγε ιστορίες που αποτελούσαν ένα θέμα. Μερικές φορές ανέλυσε τα σημεία στους μαθητές Του, όμως δεν έκανε το ίδιο για το λαό! Έτσι τους ανάγκαζε να καταλήξουν μόνοι στα συμπεράσματά τους.

Μήπως πρέπει κι εμείς να αρχίσουμε να κηρύττουμε και μερικά μηνύματα που δεν θα βγάζουμε εμείς τα συμπεράσματα; Μήπως πρέπει να αφήνουμε τους ακροατές μας να καταλήγουν σε συμπεράσματα που γεννά μέσα τους το Άγιο Πνεύμα, και όχι να τους παρασύρουμε εκεί που εμείς θέλουμε να τους οδηγήσουμε;

Νομίζω ότι οι περισσότεροι άνθρωποι στη σύγχρονη εποχή καλλιέργησαν μια σχέση αριστερού εγκεφάλου με τον Θεό, που είναι εντελώς διανοητική, και βέβαια δεν υπάρχει τίποτα κακό σ' αυτό. Όσο περισσότερο ξέρουμε τον Θεό τόσο περισσότερο μπορούμε να Τον λατρεύουμε, δεν είναι κακό να είμαστε διανοούμενοι πνευματικά.

Αλλά έχουμε παραμελήσει τη σχέση μας με τον Θεό, που είναι εμπειρική και ενεργοποιεί τη φαντασία.

Ν.Π. – ΗΠΑ

Είναι σωστά όσα γράφει ο αναγνώστης και δεν χρειάζεται να γράψουμε εμείς κάτι παραπάνω. Μακάρι να τα προσέξουν όσοι ασχολούνται με τον κηρυματικό λόγο και, παρ' όλο που δεν πρόκειται να γίνουν κήρυκες σαν τον Χριστό, τουλάχιστον θα ωφεληθούν από το παράδειγμά Του.

Διά πολλών μαρτύρων...

Νέο ασκί!

**Από την εφημερίδα «Ενοριακές Καμπάνες» (4-2-11) δανειζόμαστε το κείμενο που ακολουθεί. Καθώς εμείς πιστεύουμε στην ιεροσύνη όλων των πιστών, γι' αυτό όπου "παπάς" ας εννοηθεί ένας ώριμος πιστός. **

★ Παπά μου, ξέρεις γιατί επιμένω να σε ρωτάω, παρόλο που δεν μπορώ να ακολουθήσω αυτά που μου λες; Μα, ακριβώς επειδή δεν μπορώ να τα ακολουθήσω, και... εξαγριώνομαι με τον εαυτό μου. Ιδίως όταν σκέπτομαι ότι τόσο άνθρωποι, νεότεροι από μένα, κορίτσια και αγόρια, έχυσαν το αίμα τους για τον Χριστό, θυσίασαν τη ζωή τους μες στα νιάτα τους, ενώ εγώ δεν αποφασίζω να Τον ακολουθήσω, είμαι όλο προφάσεις!

+ Εκείνο που σε σώζει εσένα, είναι ότι δεν πνίγεις τη συνείδηση σου, αλλά ψάχνεις. Σε σώζει που βλέπεις την αδυναμία σου και την παραδέχεσαι. Ένας που πιστεύει (λέει) στον Χριστό, αλλά αισθάνεται δυνατός, ότι τα καταφέρνει, είναι μόνο ένας ψωροπερήφανος, που δεν ξέρει να σου πει τι Τον χρειάζεται τον Χριστό. Αυτός νιώθει πως τα καταφέρνει να είναι πιστός, και μια μέρα θα απαιτήσει από τον Χριστό την... αμοιβή του!

★ Την άλλη φορά όμως μου έλεγες ότι η πρόσκληση του Χριστού: «Μετανοείτε και πιστεύετε στο Ευαγγέλιο» σημαίνει να αλλάξω μυαλά, νοοτροπία, να σκέπτομαι σαν τον Χριστό και όχι όπως η κοινωνία γύρω μου. Δεν μου τα κάνεις πιο λιανά;

+ Ο Χριστός λέει: «Εάν δεν επιστρέψετε και δεν γίνετε σαν τα παιδιά, δεν θα εισέλθε-

τε στη Βασιλεία των Ουρανών».

★ Εννοεί την απλότητα των παιδιών, σε αντίθεση με την καχυποψία και τις δικές μου λογικές αντιρρήσεις;

+ Ακριβώς. Και μια μέρα όταν μπήκε σ' ένα χωριό δεν Τον δέχτηκαν, και τότε δυο μαθητές Του οξύνθυμοι (που ο Χριστός τους είχε ονομάσει "γιους της βροντής") Του λένε: –Να πούμε, Κύριε, να πέσει φωτιά από τον ουρανό να τους κάψει; Ο Χριστός τούς μάλωσε, λέγοντας: –Δεν ξέρετε τίνος πνεύματος είστε εσείς!

★ Πάλι τα ίδια. Μου λες δηλαδή ότι ο μαθητής του Χριστού σκέπτεται αλλιώς-κα από τους άλλους!

+ Και στο εξηγώ: Στον κήπο των Ελαιών, όταν έφθασαν οι στρατιώτες να συλλάβουν τον Ιησού, ο Πέτρος τράβηξε το μαχαίρι του από το θήκη και τους επιτέθηκε για να υπερασπιστεί τον Διδάσκαλό του. Κι εσύ δεν τραβάς "σπαθί" και επιτίθεσαι με βία όταν κινδυνεύεις; όταν σε αδικούν; όταν θίγεται ο εγωισμός σου; Ε, λοιπόν, ξέρεις τι είπε ο Χριστός στον Πέτρο: «Βάλε το μαχαίρι στη θήκη. Όσοι χρησιμοποιούν μαχαίρι, θα πάνε από μαχαίρι». Δηλαδή η βία φέρνει βία. Η βία, η αντιπαλότητα, δεν λύνει προβλήματα, τα διαιωνίζει. Ο Χριστός δεν απάντησε στη βία με βία, αλλά άφησε τη βία να πέσει επά-

νω Του συγχωρώντας!

★ Ε, αυτό δεν το παραδέχομαι. Άμα κά-
νουμε όλοι έτσι, σαν τον Χριστό, θα επι-
κρατήσει παντού η βία και ο κόσμος θα
γίνει ζούγκλα!

+ Μπράβο εξυπνάδα! Ξέρεις λοιπόν εσύ
που γεννήθηκες πριν μερικές δεκαετίες, και
δεν ξέρει ο Χριστός που σε δημιούργησε!!! Ο
Χριστός πέθανε στο σταυρό, αλλά αναστή-
θηκε. Αυτό δεν το υπολογίζεις; Και όταν οι
μαθητές Του έλαβαν το Άγιο Πνεύμα, κήρυ-
ξαν αυτό ακριβώς το μήνυμα και οι άνθρω-
ποι το ακολούθησαν με ενθουσιασμό! Τους
καταδίωξαν βέβαια, πρώτα οι Ιουδαίοι και
ύστερα όλη η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Σκό-
τωσαν δεκάδες χιλιάδες χριστιανούς, οι ο-
ποίοι όμως δεν πρόβαλαν βία, και τι κατά-
φερε η αυτοκρατορία; ΝΙΚΗΘΗΚΕ από την
πραότητα και την αγάπη! Οι χριστιανοί όλο
αυξάνονταν. Και σταμάτησαν οι διωγμοί.

Βέβαια στη συνέχεια επανειλημμένα οι
χριστιανοί χρησιμοποιήσαν τη βία, σ' ανατο-
λή και δύση. Αυτό δείχνει ότι πολλοί βαφτι-
σμένοι δεν ακολουθούσαν πια τον Χριστό!!!
Ξέρεις γιατί;

★ Είμαι περήφανος να το μάθω!

+ Κάποια μέρα οι ευσεβείς Ιουδαίοι πα-
ρατηρούν τον Ιησού ότι δεν βάζει τους μαθη-
τές Του να τηρούν τις νηστείες. Και ο Ιησούς
τους απαντάει με μια εικόνα, που μας δεί-
χνει τι φταίει και οι χριστιανοί συχνά δεν εί-

ναι χριστιανοί. Είπε: «Κανείς δεν βάζει και-
νούργιο κρασί σε παλιά ασκιά, γιατί θα σκά-
σει το ασκή και έτσι θα χυθεί και το κρασί. Το
καινούργιο κρασί πρέπει να μπει σε και-
νούργια ασκιά».

★ Για το ασκή το καταλαβαίνω, αλλά
αυτό τι σχέση έχει μ' εμένα και τους χρι-
στιανούς;

+ Ενωεί ότι αυτό που ενδιαφέρει ΚΥ-
ΡΙΩΣ τον Χριστό δεν είναι οι θρησκευτικές
πράξεις, αλλά η ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗ μας, η ΑΛ-
ΛΑΓΗ μας. Αν δεν αλλάξουμε νοοτροπία, αν
δεν γίνουμε νέα ασκιά, το νέο κρασί της δι-
δασκαλίας Του θα πάει χαμένο, ΘΑ ΤΟΥ ΤΟ
ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΜΕ, θα είμαστε χριστιανοί
άνοστοι, συμβιβασμένοι, θα μοιάζουμε στην
κοινωνία, όχι στον Χριστό!

★ Θες να πεις δηλαδή ότι το σπουδαίο
δεν είναι να πηγαίνω απλά στην εκκλη-
σία, αλλά να αλλάξω νοοτροπία και συ-
μπεριφορά;

+ Ακριβώς! Αλλά αν προσπαθήσεις να
αλλάξεις νοοτροπία μόνος σου, δεν θα τα
καταφέρει. Ο Χριστός σου λέει: «Χωρίς εμέ-
να δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα». Δεν
πάμε στην εκκλησία για να πούμε ότι εί-
μαστε χριστιανοί, αλλά για να βρούμε τη
δύναμη να αλλάξουμε και να γίνουμε
γνήσιοι χριστιανοί: καινούργια ασκιά!!!

★ Εγώ πότε θα τ' αποφασίσω;

Ο Μπερδεμένος

**Αγαπητοί αναγνώστες, ακόμη κι αν δεν θεωρούμε τον εαυτό μας “Μπερ-
δεμένο”, ίσως είναι χρήσιμο να κάνουμε μια βαθιά ενδοσκόπηση και κά-
ποιες αναθεωρήσεις, επειδή η εκκλησία –η όποια εκκλησία–, όσο χρησι-
μη κι αν είναι, από μόνη της ούτε σώζει ούτε λυτρώνει τον άνθρωπο! ❶**

Μικρά, όμως όχι ασήμαντα...

Μετ' αυτού - Μεθ' ημών!

Οταν στην αυλή του Αρχιερέα ο δούλος ρώτησε τον Πέτρο: «**Δεν σε είδον εγώ εν τω κήπῳ μετ' αυτού;**» (Ιωάν. 18/1η/26), εκείνος αρνήθηκε κατηγορηματικά πως ήταν μαζί Του... Ούτε που γνώριζε τον άνθρωπο... Έτσι δήλωσε και μάλιστα ορκίστηκε για να γίνει πειστικός. Πόση ντροπή για τον μαθητή του Χριστού! Αλλά τότε ήταν η ώρα της αδυναμίας...

Ύστερα από κάποιο διάστημα οι Απόστολοι βρέθηκαν ενώπιον του Συνεδρίου, όπου και πάλι «**ανεγνώριζον αυτούς ότι ήσαν μετά του Ιησού**». Όμως αυτή τη φορά ο Πέτρος όχι μόνο δεν αρνήθηκε τη σχέση του με τον Χριστό αλλά δήλωσε με τόλμη: «**Αν ήναι δίκαιον ενώπιον του Θεού να ακούωμεν εσάς μάλλον παρά τον Θεόν, κρίνατε. Διότι ημεείς δεν δυνάμεθα να μη λαλώμεν όσα είδομεν και ηκούσαμεν**» (Πράξ. 4/8/13, 19-20). Πόση νίκη! Αλλά τώρα ήταν η ώρα του Αγίου Πνεύματος!

Είναι προφανές πως και στη μία περίπτωση και στην άλλη, οι άνθρωποι μπορούσαν να καταλάβουν ότι οι μαθητές «**ήσαν μετά του Ιησού**». Προκύπτει, λοιπόν, το ερώτημα:

Όταν οι άνθρωποι βλέπουν εμάς, καταλαβαίνουν ότι υπάρχει κάποια σχέση μας με τον Κύριο;

Πολλές φορές η “μαρτυρία” των λόγων και των ευαγγελιστικών “σταυροφοριών” περνάει απαρατήρητη από τους ανθρώπους. Επιτέλους, κάποιος μπορεί ακόμη και να μισθώσει υπαλλήλους για

να μοιράσουν φυλλάδια και άλλο διαφημιστικό υλικό, όπως κάνουν οι εταιρείες, ή να φέρει ένα τσούρμο πιτσιρικάδες από το εξωτερικό, που παράλληλα θα κάνουν και τα μπάνια τους...

Όταν όμως οι άνθρωποι σε συναναστραφούν και γνωρίσουν από κοντά τη ζωή σου, δε μπορεί παρά να καταλάβουν την αλήθεια· αν δηλαδή υπάρχει παρουσία του Χριστού μέσα στην καρδιά σου και στη ζωή σου.

Εσείς τίνος είστε;

Διαφήμιση γνωστής εταιρείας κινητής τηλεφωνίας προ καιρού παρουσίαζε χωριανή γερόντισσα να ρωτά τους τεχνικούς που έφτασαν στο χωριό της για να εγκαταστήσουν την απαραίτητη κεραία, τη γνωστή σε όλους τους Έλληνες ερώτηση: **–Εσείς τίνος είστε;** Κι εκείνοι, χωρίς καμία δυσκολία, απαντούσαν με το όνομα της εταιρείας για την οποία εργάζονταν για τις ανάγκες της διαφήμισης.

Όταν οι Έλληνες ρωτάμε, **–Εσύ τίνος είσαι;** εννοούμε από ποια οικογένεια προέρχεσαι, ποιος είναι ο γονιός σου, ποια η καταγωγή σου.

Στην εποχή μας είναι δύσκολο για πολλούς ανθρώπους να γνωρίζουν ποιος είναι ο πατέρας τους, καθώς εκατοντάδες ή και χιλιάδες είναι τα παιδιά χωρίς πατέρα –όχι τα ορφανά, που ο θάνατος τούς στέρησε τον γονιό τους– αλλά εκείνα που ούτε η ίδια η μάνα τους γνωρίζει ποιος από όλους με τους ο-

ποίους συνευρέθηκε μπορεί να είναι ο πατέρας του παιδιού της.

Ο Θεός γνωρίζει όλα αυτά τα χάλια της κοινωνίας μας, που δεν είναι μόνο σημάδια της δικής μας εποχής επειδή ανέκαθεν στον κόσμο της αμαρτίας άνθιζαν τέτοια «λουλούδια» του κακού.

Έτσι, όταν σήμερα τίθεται το ερώτημα, –Εσύ τίνος είσαι; μπορεί κάποιος να πει του Γιάννη ή του Κώστα κ.λπ., όμως ο γνήσιος χριστιανός στην πραγματικότητα θα έπρεπε να απαντήσει **«Του Θεού»**. Αυτό εξάλλου μπορούμε να το δούμε στον κατάλογο της γενεαλογίας του Κυρίου Ιησού, όπως παρουσιάζεται από τον Λουκά, όπου ο Κύριος ως άνθρωπος **«ενομιζετο, υιός Ιωσήφ»** κ.λπ., αλλά και **«του Αδάμ, του Θεού»** (Λουκ. 3/γ/23-38).

Ατυχώς, όμως, επειδή οι Πρωτόπλαστοι διάλεξαν να στρέψουν την πλάτη στον αληθινό Πατέρα, παραδόθηκαν στον Διάβολο, και έκτοτε έγινε “πατέρας” τους εκείνος. Ο Χριστός είπε για τους Ιουδαίους που αντιστέκονταν στον κήρυγμά Του: **«Σεις είσθε εκ πατρός του διαβόλου και τας επιθυμίας του πατρός σας θέλετε να πράττητε»** (Ιωάν. 8/η/44) δίνοντας συνάμα και το διακριτικό από όπου κανείς μπορεί να καταλάβει την προέλευση του χαρακτήρα και της συμπεριφοράς κάποιου. Σαν ένα άλλο τεστ DNA, όταν η ζωή του ανθρώπου χαρακτηρίζεται από τις επιθυμίες της σάρκας ή όπως το γράφει ο απόστολος Ιωάννης, **«παν το εν τω κόσμω, η επιθυμία της σαρκός και η επιθυμία των οφθαλμών και η αλαζονεία του βίου δεν είναι εκ του Πατρός, αλλ’ είναι εκ του κόσμου»** (Α’ Ιωάν. 2/β/16), η διαγωγή και τα ενδιαφέροντά μας φανερώνουν την πνευματική μας καταγωγή. Είτε είμαστε

τέκνα Θεού, αφού **«Όσοι εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γένωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού»** (Ιωάν. 1/α/12), είτε του Διαβόλου.

Δεν μπορείς να κρυφτείς

Κάποιοι προτιμούν να μην φανερώνουν την πνευματική τους ταυτότητα και να περνούν απαρατήρητοι, όμως αυτό είναι αδύνατο για τους αληθινούς χριστιανούς επειδή, όπως είπε ο Χριστός στους μαθητές Του, Εκείνος **«είναι μεθ’ ημών πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος»** (Ματθ. 28/κη/20).

Ο Θεός θέλει να φανερώνει γύρω μας **«την γνώσιν αυτού»**. Δεν θέλει να είμαστε άοσμοι και αόρατοι. Έδωσε, λοιπόν, στους πιστούς κάποια **«οσμή»** – κάποια γνωρίσματα που οι γύρω καταλαβαίνουν πολύ καλά από πανανθρώπινο ένστικτο.

Αν και πολλοί προσπαθούν να κρύψουν με αποσμητικά τις οσμές του σώματός τους, αυτό δεν είναι δυνατό για την «οσμή του Χριστού». Ο Παύλος έγραψε ότι ο Θεός **«φανερόνει εν παντί τόπω δι’ ημών την οσμήν της γνώσεως αυτού· διότι του Χριστού ευωδία είμεθα προς τον Θεόν εις τους σωζομένους και εις τους απολλυμένους· εις τούτους μεν οσμή θανάτου διά θάνατον, εις εκείνους δε οσμή ζωής διά ζωήν»** (Β’ Κορ. 2/β/14-16).

Όταν ζεις ζωή που ευχαριστεί τον Κύριο, οι άλλοι θα καταλάβουν και θα ομολογήσουν ότι είσαι **«μετά του Ιησού!»** και συνήθως οι άνθρωποι δεν γελούνται στη διαπίστωσή τους, διότι **ή είσαι πολύ με τον Χριστό ή δεν είσαι καθόλου!**

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΤΕΛΙΚΑ ΓΙΑΤΙ ΚΗΡΥΤΤΟΥΜΕ;

Πάλι από το περιοδικό «Ιωάννης ο Βαπτιστής», (τ. 561, Φεβρουάριος 2011), αντιγράφουμε, σχετικά με όσα γράφαμε στο προηγούμενο τεύχος μας για το κήρυγμα:

Κήρυγμα ακαθαρσίας!

Θρησκευτικός αμοραλισμός!

Η διδασχά του Ευαγγελίου ξεκινά και με αγνές προθέσεις. Ο εργάτης της Εκκλησίας κηρύττει χωρίς ν' αποβλέπει σε προσωπικά οφέλη, χωρίς ατομικά συμφέροντα, χωρίς πονηρία και δόλο. Αυτό τονίζει από τον απόστολο Παύλο με το «ούτε εν δόλω».

Κηρύττει ο λειτουργός της Καινής Διαθήκης μόνο για τη δόξα του Θεού και τη σωτηρία του λαού. Είναι ο ανιδιοτελής και απονήρευτος άνθρωπος. Δεν έχει σχέση με απάτες.

Γέμισε ο κόσμος από απατεώνες του πνεύματος. Εργάζονται με δόλιους τρόπους και με πονηρούς σκοπούς. Εργάζονται δραστήρια όπως τότε οι ψευδάδελφοι, οι Ιουδαϊζοντες, πού ήθελαν να δημιουργήσουν προβλήματα και να θέσουν προσκόμματα στο μεγάλο Απόστολο, πετυχαίνοντας συγχρόνως το στόχο τους: Να κατασκευάσουν οπαδούς προσωπι-

κούς (Γαλ. 6/ς/13).

Ακόμα και τη Μεσσιακή ανάγκη του λαού εκμεταλλεύτηκαν κατά καιρούς θρησκευτικοί απατεώνες.

Θυμηθείτε τον ψευτομεσσία Θευδά, για τον οποίον κάνει λόγο ο άγιος εκείνος φαρισαίος, ο Γαμαλιήλ (Πράξ. 5/ε/36). Λέει ο ιερός Χρυσόστομος: «Ουκ έστι δόλος, φησί, το πράγμα, ουδέ απάτη, ίνα ενδώμεν. Ουκ έστιν υπέρ μυσαρώνπραγμάτων, οίον γοήτων και μάγων και ακαθαρσίας, φησίν. Ούτε εν δόλω, ούτε επί στάσει τινί, όπερ ο Θευδάς εποίησεν» (Ε.Π.Ε. 22,382). Μετάφρασις: Η υπόθεση του Ευαγγελίου δεν είναι δόλος και απάτη, για να φοβηθούμε. Δεν μιλάει (το Ευαγγέλιο) και δεν υποστηρίζει βδελυρά πράγματα, ούτε για γόητες μιλάει και για μάγους και ανηθικότητα. Ούτε έχει σχέση με δόλο. Ούτε αποβλέπει να κάνει καμιά επανάσταση, σαν εκείνη, που έκανε ο Θευδάς.

Να αρέσουμε στον Θεό

Ο απόστολος Παύλος δεν ήταν πλάνος. Ήταν ο γνήσιος εργάτης του Θεού. Ήταν ο δόκιμος του Θεού. Τον δοκίμασε, τον βρήκε άξιο της εκλογής Του και του εμπιστεύτηκε το θησαυρό Του. Τον έκανε σκεύος Του. «Έχομεν τον θησαυρόν τού-

τον εν οστρακίνοις σκεύεσιν, ίνα η υπερβολή της δυνάμεως η του Θεού και μη εξ ημών» (Β' Κορ. 4/8/7).

Πώς ήξερε ο Θεός, ότι ο διώκτης Του Σάυλος ήταν άξιος να του εμπιστευτεί το Ευαγγέλιο, τη μεγαλύτερη αποστολή μέσα στην ιστορία; Ως παντογνώστης.

- Γνώριζε ο Θεός την καρδιά του Παύλου και την πρόθεσή του.

- Γνώριζε, ότι, αν ο ζήλος του στρεφόταν σε σωστό κανάλι, θα κατακτούσε ολόκληρη την οικουμένη.

- Γνώριζε, ότι δεν θα αλλοίωνε στο παραμικρό το Ευαγγέλιο της σωτηρίας.

- Γνώριζε τέλος, ότι θα συνέβαλλε ο Παύλος με τον αγώνα του στο να καθίσταται συνεχώς και δοκιμότερος και αξιότερος κήρυκας της Αλήθειας Του.

Γι' αυτό και του εμπιστεύτηκε την πιο δύσκολη αποστολή. Λέει ο ίδιος: «Δεδοκιμάσμεθα υπό του Θεού πιστευθήναι το ευαγγέλιον» (Α' Θεσ. 2/β/3).

- «Έχει συνείδηση ο Παύλος, ότι είναι «οικονόμος μυστηρίων Θεού» (Α' Κορ. 4/δ/1). Γι' αυτό θέλει να κρατήσει αναλλοίωτο το ευαγγέλιο. «Ούτω λαλούμεν».

- Δεν τον ενδιαφέρει τί θα πει ο κόσμος. Δεν τον ενδιαφέρει να αρέσει σε ανθρώπους. Τον ενδιαφέρει να αρέσει στο Θεό: «Ουχ ως ανθρώποις αρέσκοντες, αλλά τω Θεώ τω δοκιμάζοντι τας καρδίας ημών». Ό,τι κηρύττει, δεν είναι δικό του, για να μπορεί να το προσαρμόζει σε ορέξεις και επιθυμίες ανθρώπων. Ό,τι κηρύττει, είναι αποκάλυψη Θεού. Δεν επιδέχεται βελτίωση· είναι τέλειο. Δεν χω-

ρεί αλλοίωση· είναι διαχρονικό.

Η Εκκλησία δεν προσαρμόζεται στις ορέξεις και τις επιθυμίες του κόσμου. Προσεγγίζει μεν τον άνθρωπο με ξεχωριστό για κάθε εποχή τρόπο, αλλ' εκείνο, πού του δίνει, είναι το ένα και το αυτό, το αναλλοίωτο, το αιώνιο, το αμετάβλητο, το ουράνιο: Το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Κάποτε ενεργούμε σαν να υπάρχουν πελατειακές σχέσεις ανάμεσα σε ποιμάνι-νους και ποιμαινομένη Εκκλησία.

- Κληρικοί δεν λαλούν τα πρέπει, αλλά τα αρέσκοντα στους ανθρώπους.

- Προσέχουν μη κακοκαρδίσουν τους "πελάτες", τους χριστιανούς.

- Προσαρμόζουν το κήρυγμα και τη συμπεριφορά τους ανάλογα με τις επιθυμίες των "πιστών".

Αυτό συνιστά προδοσία. Ό,τι παρέδωσε ο Κύριος, ό,τι παρέδωσαν οι Απόστολοι, ό,τι παρέδωσε η Καινή Διαθήκη, ό,τι παραδίδει η Εκκλησία, αυτά λαλούμε και αυτά κηρύττουμε. Και όποιος θέλει, ας τα ακούει.

Άλλο σύγχρονος τρόπος προσεγγίσεως των ανθρώπων και σύγχρονος τρόπος προσφοράς του Ευαγγελίου, και άλλο αλλοίωση του Ευαγγελίου, για να αρέσουμε σε ανθρώπους, για να μη γίνουμε δυσάρεστοι, για να μη γίνουμε μισητοί. Τελικά γιατί κηρύττουμε;

Αρχιμ. Δανιήλ Γ. Αεράκης

Ο Θεός ας φωτίσει όλους όσοι εν προκειμένω το χρειάζονται. ❧

«ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΗΜΩΝ»

Επειδή πολλοί νομίζουν ότι όλα τους ε-
ανήκουν, μερικές φορές φτάνουν
στο σημείο της παρανόησης (αν όχι πα-
ραφροσύνης). Για τούτο ήταν ορθή η
τοποθέτηση του πρωθυπουργού κ. Γ.

Παπανδρέου, που απαντώντας σε ερω-
τήσεις δημοσιογράφων, μετά τη Σύνο-
δο Κορυφής της ΕΕ (4-2-2011) είπε:

«Σε ό,τι αφορά τη θεωρητική άποψη
περί θεοκρατικών ή δικτατορικών καθε-

στάτων, λόγω του ότι είναι αραβικά ή μουσουλμανικά κράτη, ποτέ μου δεν το πίστεψα αυτό. Δεν θεωρώ ότι η έννοια της Δημοκρατίας έχει οποιαδήποτε εθνολογική ή φυλετική ή θρησκευτική βάση.

Η έννοια της Δημοκρατίας είναι μια πανανθρώπινη και οικουμενική έννοια. Ας μη ξεχνάμε ότι η έννοια της Δημοκρατίας δεν ξεκίνησε από μία χριστιανική χώρα, ξεκίνησε από μία χώρα πολυθεϊστική, με το δωδεκάθεο της Αρχαίας Ελλάδας.

Και δεν ήταν η Δύση ή η Ανατολή, ήταν μια χώρα με τα δικά της χαρακτηριστικά, εκείνης της εποχής».

Η αλήθεια είναι ότι η χριστιανική δι-

δασκαλία πουθενά δεν αναφέρεται σε δημοκρατικά πολιτεύματα, επειδή απλούστατα δεν ασχολείται με την πολιτική. Ούτε βέβαια με φυλετικές και άλλες προτιμήσεις.

Για να είμαστε βιβλικοί, το μόνο σύστημα που προβάλλει η Βίβλος είναι η Βασιλεία του Θεού, για την οποία κήρυξε ο Χριστός και οι Απόστολοι, και για την έλευση της οποίας οι χριστιανοί προσεύχονται. Αυτή βεβαίως δεν έχει καμία σχέση με την "θεοκρατία" ή "ελέω Θεού βασιλεία" των κοσμικών αρχόντων από την οποία τόσα δεινά υπέφεραν οι λαοί ανά τους αιώνες. **❶**

«ΒΑΛΑΜΕ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΟΝ ΘΕΟ»

Ο Μητροπολίτης Σισανίου & Σιατίστης **κ. Παύλος** σε πρόσφατη συνέντευξή του εξήγησε:

[...] στην παρούσα φάση και στο σημείο, που έχουμε φθάσει χρειαζόμαστε υπομονή, σύμπνοια, ενότητα, σοβαρότητα, προβληματισμό και διάθεση θυσίας. Χρειαζόμαστε ακόμη αληθινή δικαιοσύνη στην αντιμετώπιση του οικονομικού βάρους και βέβαια δεν χρειαζόμαστε αλαζονεία από τους κρατούντες, αλλά κατανόηση, ειλικρίνεια και διάλογο. Χρειαζόμαστε ακόμη εγρήγορση απέναντι στις φωνές όσων μέσα από μία καταστροφή θέλουν να δικαιώσουν τις θέσεις τους.

Είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι η κρίση είναι πρωτίστως πνευματική και δευτερευόντως οικονομική. Αν αυτό δεν το καταλάβουμε τότε έχουμε όντως πρόβλημα διεξόδου. Χάσαμε το νόημα της ζωής μας. Το εγκλωβίσαμε στο παρόν, το εντοπίσαμε στην καλοπέραση και την ευδαιμονία.

Ξεχάσαμε τον καθαρό λόγο του Χριστού: «ουκ επ' άρτω μόνω ζήσεται άν-

θρωπος, αλλ' επί παντί ρήματι εκπορευομένω διά στόματος Θεού».

Έτσι γίναμε εύκολα θύματα και χάσαμε τα δολώματα όσων μας υποσχέθηκαν πιο πολύ άρτο και καλοπέραση. Βάλαμε τον Θεό και την αλήθειά του στην άκρη και το μόνο, που πετύχαμε να μετατρέψουμε "σε σκουπίδι" τον άνθρωπο. Μας πονάει να δούμε την αλήθεια κατάματα, αλλά χωρίς αυτήν δεν σωζόμαστε.

Ο τρόπος πού ζούμε, ποιο νόημα ζωής υπηρετεί; Την θέωση του ανθρώπου ή την σκουπιδοποίησή του. Αυτό το ερώτημα είναι η άκρη του αδιεξόδου. Βλέπουμε ότι η λεγομένη παγκοσμιοποίηση έτσι αντιμετωπίζει τον άνθρωπο. Ο μεγάλος Ντοστογιέφσκι είχε θέσει το δίλημμα: «Ελευθερία ή ευτυχία».

Εμείς κυνηγήσαμε την υλική ευζωία και χάσαμε τον εαυτό μας. [...]

Ο λόγος του Θεού προειδοποιεί: «Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαίζεται· επειδή ό,τι αν σπείρη ο άνθρωπος, τούτο και θέλει θερίσει» (Γαλ. 6/ς/7), αλλά ο άνθρωπος δεν προσέχει. **❶**

Εκ καρδίας

«Να μην είναι το τελευταίο τεύχος!!!»

Με ευχαρίστηση λάβαμε το πλήθος των τηλεφωνημάτων από αγαπητούς αναγνώστες, αρκετοί από τους οποίους ανησύχησαν με το ερώτημα στο τελευταίο εξώφυλλο και επανέλαβαν την επιθυμία τους να συνεχίσουν να λαβαίνουν το έντυπο τεύχος του «ΤΥΧΙΚΟΥ», το οποίο πολύ εκτιμούν και θέλουν να διαβάσουν.

Υπήρξαν και μερικοί –νεότεροι σε ηλικία– που χρησιμοποιούν το διαδίκτυο και πρότειναν να λαβαίνουν μόνο την ηλεκτρονική έκδοση, ώστε να περιοριστούν τα έξοδά μας. Βέβαια τους εξηγήσαμε ότι το ζήτημα δεν είναι στέρησης μέσων αλλά ζήτημα καλής διαχείρισης των πόρων που χαρίζει ο Κύριος.

Ήταν τούτη μια ευκαιρία ακόμη και άνθρωποι που σπάνια αλληλογραφούν, να εκφράσουν την εκτίμησή τους για τη διακονία μας. Επίσης δεν έλειψαν και περιπτώσεις ιδιαίτερα συγκινητικές, καθώς κάποιοι ανησύχησαν μήπως υπήρξε πρόβλημα με την υγεία μας. Τέλος αρκετοί έδωσαν συγχαρητήρια και ευχές για τις επετείους που αναφέραμε στο τελευταίο τεύχος.

Με τον τρόπο αυτό αισθανθήκαμε πολύ πιο κοντά με τους αναγνώστες, άλλοι από τους οποίους είναι φίλοι, όμως οι περισσότεροι είναι εντελώς άγνωστοι, και όμως προσεύχονται για μας προσωπικά και για τούτη τη διακονία.

Μερικοί νομίζουν ότι Εκκλησία είναι μια μικρή ή μεγαλύτερη ομάδα ατόμων που συναθροίζονται σε κάποιο τόπο, και παραβλέπουν ή αγνοούν την πνευματική παγκόσμια διάσταση του σώματος του Χριστού. Άλλοι πάλι επηρεάζονται από κακοδιδασκαλίες, –όπως μία νέα που πρόσφατα μάθαμε, αυτή της **“Μελότητας”** [όρος ανύπαρκτος στα λεξικά όμως πλάνη καταστροφική για τις καρδιές όσων δηλητηριάζονται από αυτήν] και συν Θεώ σκοπεύουμε να αναφερθούμε σ’ αυτή τη δαιμονική διδαχή σε προσεχές τεύχος.

Θέλουμε και εγγράφως να ευχαριστήσουμε για την αγάπη και εκτίμησή σας, και παρακαλούμε –αν κάποιοι γνωστοί σας δεν έλαβαν το παρόν τεύχος– εξηγήστε τους πως αυτό οφείλεται σε δική τους ευθύνη, επειδή δεν μας τηλεφώνησαν. Αν όμως θέλουν τον «ΤΥΧΙΚΟ», **μπορούν να εγγραφούν εκ νέου.** **Τ**

Μετά 20 έτη...

Υπάρχει κάποιο μυθιστόρημα του Αλεξάνδρου Δουμά με τον παραπάνω τίτλο, που αναφέρεται στους «*Τρεις Σωματοφύλακες*». Εδώ δανειζόμαστε τον τίτλο του για να κάνουμε αναδρομή στην κατάσταση της οικονομίας στη χώρα μας εκείνη την εποχή και κάποια κείμενα που δημοσίευσε τότε ο «**ΤΥΧΙΚΟΣ**».

Είναι γεγονός ότι οι άνθρωποι γρήγορα λησμονούν και επίσης, καθώς οι γενεές εναλλάσσονται, κάθε στιγμή υπάρχει μία μερίδα που είτε δεν γνωρίζει είτε λησμόνησε όσα έγιναν πριν από 20 μόλις έτη.

Το ανάλογο συμβαίνει και με την κατάσταση της οικονομίας στη χώρα μας –και διεθνώς– δεδομένου ότι αν μπορούσε να δει κάποιος μια ανάπτυξη σε γράφημα της πορείας της οικονομίας τουλάχιστον τους τελευταίους δύο αιώνες, θα διαπίστωνε πως μοιάζει με ένα καρδιογράφημα, με εξάρσεις και υφέσεις, όπου άλλοτε οι άνθρωποι νομίζουν ότι είναι πλούσιοι και άλλοτε διαπιστώνουν πως στην πραγματικότητα είναι φτωχοί, ίσως δε φτωχότεροι από το παρελθόν, δεδομένου ότι η ενδιάμεση "ευημερία" τους μάλλον σε δανεισμούς και λογιστικά "τεχνάσματα" οφειλόταν παρά σε αληθινό πλούτο.

Τα άρθρα της ενότητας "**Η παρούσα κρίση**" σ' αυτό το τεύχος (Σελ. 16-22), με τίτλους: «**Όταν η οικονομία είναι σε κρίση**», «**Κι έτσι έμεινα άνεργος!...**» και «**Αν μείνετε χωρίς εργασία**», αναδημοσιεύονται εδώ από το τεύχος του «**ΤΥΧΙΚΟΥ**» (11/1991, και διατηρούν ακέραιη την επικαιρότητά τους, σαν να είχαν γραφτεί για σήμερα.

Οι νέοι νομίζουν πως όλα τα δεινά του κόσμου στις δικές τους μέρες εμφανίζονται. Η αλήθεια όμως είναι πως οι γονείς μας αντιμετώπισαν πολύ πιο δύσκολες καταστάσεις, και όμως επέζησαν και δημιούργησαν το βίος τους και απόλαυσαν μέρος των αγαθών της γης, σύμφωνα με τις χορηγίες του Θεού.

Ήμποτε οι άνθρωποι να καταλάβουμε πως οι αιώνιες αρχές των θείων Γραφών ξεπερνούν κάθε σχεδιασμό και επίτευγμα των ανθρώπων –ειδικών και μη– και είναι οι μόνες που μπορούν να βοηθήσουν να ξεπεράσουμε και την παρούσα ύφεση. Αν το θελήσουμε φυσικά. ❶

ΚΩΔΙΚΟΣ
3360

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΜΗΛΟΤΡΑΦΙΑΣ:
ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8 - 14231 Ν. ΙΩΝΙΑ

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN